

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 31 / CISP / 6.05.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CISP\31CISP\

Fitxer 31CISP1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 561

Comissió d'Interior i Seguretat Pública

Sessió 31, dimecres 6 de maig de 2026

Presidència de l'Il·lm. Sr. Jordi Viñas i Xifra

Sessió 31 de la CISP

La sessió de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública (CISP) s'obre a ****. Presideix Jordi Viñas i Xifra, acompanyat del vicepresident, Mario García Gómez, i de la secretària, Mercè Esteve i Pi. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Lídia Ferré Ferré](#), [Antoni Poyato Rodríguez](#) i [Christian Soriano García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella](#) i [Chica](#), [Irene Negre](#) i [Estorach](#) i [Josep Rius](#) i [Alcaraz](#), pel G. P. de Junts; [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Josep Vidal Bringué](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Sergio Macián de Greef](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Xavier Pellicer Pareja](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de la directora general d'Agents Rurals i l'inspector en cap del Cos d'Agents Rurals davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública per a informar sobre el Pla estratègic de la Direcció General d'Agents Rurals 2026-2030 (tram. 357-01345/15).
2. Compareixença del director del Servei Català de Trànsit davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública per a informar sobre els accidents de l'autopista AP-7 al sud de Catalunya (tram. 357-01192/15).
3. Compareixença del director del Servei Català de Trànsit davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública per a informar sobre l'augment de la sinistralitat a les carreteres (tram. 357-01331/15).

El president

Bona tarda a tothom, eh? Mirem de començar puntuals.

Abans de donar pas a les compareixences, un parell de qüestions de logística i de..., de logística, bàsicament. Havíem quedat que el 3 de juny faríem la visita a Egara, però el 3 de juny hi ha ple municipal. Ai, ple municipal... *(Rialles.)* Ple... Sí, anava a dir: «No m'acostumaré mai.» Ple parlamentari. I, per tant, l'hem de suspendre, d'acord? La proposta treballada seria que, quan tinguem el calendari de setembre, de fer-ho el setembre, d'acord? Quan tinguem el calendari de comissions... Digui diputat.

Andrés García Berrio

Sí. Bona tarda. Jo la veritat és que... que sigui quan hagi de ser, però portem esperant molt aquesta visita i entenc que hauria de ser una prioritat per la mesa d'aquesta comissió i també pel Govern. Llavors, jo sí que demanaria que pugui ser, com més aviat millor. Que també puguem pactar altres visites, com estava pendent a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. Jo, la veritat, em costa d'entendre. No ho dic per vostè, no ho dic per l'anterior presidenta, però sí de manera conjunta. Crec que hauríem de poder fer aquesta visita com més aviat millor.

Gràcies.

El president

Aquesta és la voluntat de la Mesa i, de fet, teníem data. El que passa és que la modificació del calendari ens l'ha obligat a modificar i, analitzant les altres dates, al setembre seria possible fer-la un cop tinguem el calendari. Per tant, tan aviat com puguem, el mes de setembre, la farem.

Andrés Garcia Berrio

Disculpin, eh? No sé si la problemàtica d'agenda és per part de la comissió o per part del Govern. Jo els demanaria que parlessin amb el Govern i veure si podem trobar una data al més aviat possible, hi insisteixo, perquè ja s'ha cancel·lat en diferents ocasions i crec que el setembre queda molt lluny. Llavors, els demanaria que parléssim amb el Govern per veure si es pot reagendar.

El president

Ho fem, eh? I si, de fet, ho estem proposant és perquè hem parlat amb el Govern la possibilitat. En tot cas, plantejaré al Govern que si no pot ser..., que si al setembre és massa enllà, que pugui ser abans, tenint en compte també el calendari que tenim i que hi ha hagut aquesta modificació de calendari, que no ha sigut voluntat d'aquesta Mesa. Evidentment no, no. (*Veus de fons.*) No, no. Ja ho sé, ho sé.

Digui, diputat.

Josep Rius i Alcaraz

No, només perquè no es quedi sol el diputat de Comuns, sinó que en el mateix sentit (*rialles*), perquè crec que deu ser unànime, si més no, de la resta de grups parlamentaris d'aquesta comissió, que aquesta és una visita que s'ha hagut de posposar en més d'una ocasió. Que ja entenem que un canvi de calendari pot suposar un endarreriment, però, vaja, sembla una miqueta fora de lloc que estant al maig se'ns digui al setembre, quan entremig hi han molts mesos. I, per tant, també agrairíem que aquesta visita es pogués fer com més aviat millor. I si la presidència li pot traslladar així al Departament d'Interior, doncs, li agrairíem molt.

El president

Ho traslladaré. I, en tot cas, intentarem trobar una data, si pot ser abans del mes de setembre, tenint en compte que el mes d'agost no hi ha activitat parlamentària.

El que sí que, també a proposta..., treballat també en Govern..., seria la proposta que la setmana que ve hi hauria d'haver comissió. Hi ha comissió prevista, comissió l'Interior, i la proposta seria fer la visita al centre de control de Trànsit. També una visita que estava pendent de fer. Si els sembla, la podríem agendar pel dimecres de la setmana que ve. Si els sembla, eh? *(Veus de fons.)* El centre de control de Trànsit? *(Algú diu: «A Catalunya.»)* Sí. *(Rialles.)* No tinc l'adreça. Però, en tot cas... I encara m'han dit que no pot ser. Per tant... *(Veus de fons.)* Eh? En tot cas, el 13 de maig faríem visita al centre de control de Trànsit. Rebran la convocatòria corresponent i traslladarem la proposta. I, per tant, faríem amb aquesta data. I, després... *(Veus de fons.)* Faríem la visita, correcte. Faríem la visita en horari de comissió. Bé, a les tres o l'horari que es plantegi, però, en tot cas, en horari de comissió. Intentarem que sigui a les tres i poder-la fer en aquesta data, d'acord? Per tant, 13 de maig.

El 27 de maig, que també tocaria comissió –bé, de fet tocarà comissió– hi haurà de compareixença conjunta pel tema de la campanya d'incendis, juntament amb Agricultura. D'acord? Vull dir que el 27 de maig és una altra data que salta de la possible visita a Egara. Per tant, bé, intentarem trobar alguna data.

Per tant, aquest és una miqueta el calendari modificat. I ara si us sembla, doncs, vaig a buscar... Ai, perdó. Diputat...

Josep Rius i Alcaraz

No, només amb caràcter previ per anunciar la substitució de la diputada Sònia. Substitueix la Mercè.

El president

Perfecte, doncs. Digui, diputat.

Christian Soriano García

A nivell de substitucions, també, del Grup Parlamentari Socialistes, el diputat Jesús Becerra substituirà la diputada Judit Alcalá. Perdoni.

El president

Alguna altra substitució? Digui, diputada.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Jo substituiré la diputada Sílvia Orriols.

El president

Perfecte. Doncs ara sí, si els sembla, vaig a buscar...

(Pausa llarga.)

**Compareixença de la directora general d'Agents Rurals i
l'inspector en cap del Cos d'Agents Rurals per a informar sobre
el Pla estratègic de la Direcció General d'Agents Rurals 2026-2030**

357-01345/15

Doncs si els sembla, comencem amb el primer punt de l'ordre del dia, que seria aquesta compareixença de la directora general d'Agents Rurals i l'inspector en cap del Cos d'Agents Rurals davant d'aquesta Comissió d'Interior i Seguretat Pública per informar sobre el pla estratègic de la direcció general. Com els comentava als compareixents, aquesta intervenció és una intervenció d'uns vint minuts, aproximadament. Després, cada grup parlamentari tindrà un temps de cinc minuts per poder preguntar o fer els suggeriments que consideri sobre la compareixença i, després, hi ha un altre torn d'uns deu minuts també per poder contestar les qüestions plantejades pels diferents grups parlamentaris.

Doncs si els sembla, els dono la paraula. Han de projectar alguna cosa? *(Pausa.)* Sí? D'acord, perfecte. Funciona? *(Pausa.)* Sí, perfecte. Doncs endavant. Quan vulgueu, eh?

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

La directora general dels Agents Rurals (Elisenda Pérez Esteve)

Bé, doncs, bona tarda a tots i a totes, president, diputats i diputades. En primer lloc, agrair-vos que ens doneu aquest espai per poder explicar el pla estratègic del Cos d'Agents Rurals. Com que tenim aquests vint minuts, intentarem fer una explicació

així molt general. Si després volen que entrem en detall amb algun tema específic, doncs, sense cap problema.

(Remor de veus.)

D'acord. Aquest pla estratègic el vam iniciar amb un grup de treball intern que estava format per persones tant de la subdirecció general com, també, d'uniformats, diguem-ne d'operatius.

Fitxer 31CISP2

Amb aquest grup de treball, el que es va fer va ser iniciar, una mica, la situació actual que hi havia en el cos i, sobretot, mirar cap enrere en l'últim pla estratègic que hi havia, que era el del 2019, no?, i fer aquesta modernització. Perquè, evidentment, el 2019 el cos formava part del Departament d'Agricultura i, després, en aquest 2026-2030, forma part del Departament d'Interior i Seguretat Pública i, per tant, les coses han canviat bastant. D'acord?

Després de fer aquest grup de treball, el que es va fer va ser buscar una empresa especialitzada en redacció de plans estratègics i, per casualitat i per sort nostra, va guanyar la mateixa empresa que havia redactat el pla estratègic del 2019 i, per tant, les coses van ser una mica més senzilles per explicar-li qui és el Cos d'Agents Rurals, què fan, les peculiaritats del cos... I, per tant, vam anar fent una mica el que us hem mostrat en aquestes petites diapositives que us hem fet, la situació actual del cos. Evidentment, amb l'increment d'aquestes competències i d'aquestes i d'aquestes actuacions que va fent.

El fet del marc relacional és perquè nosaltres vam proposar això perquè es vegi amb totes les persones, amb totes les entitats, amb totes les associacions que el Cos d'Agents Rurals tracta i treballa. I, per tant, que aquestes persones també van poder dir el què sobre aquest pla. De fet, nosaltres el que vam fer va ser fer una pregunta, no?, i dir: «Què necessita Catalunya del Cos d'Agents Rurals?» Això ho vam fer-ho tant a nivell intern, a nivell de les relacions sindicals, a nivell de comandaments, a nivell de totes aquestes persones amb les quals col·laborem. I aquesta resposta que ens van donar és el que intenta plasmar aquest pla. Nosaltres li diem PEDGAR,

però, em permetran, perquè em va sortint així el pla, però si em permeten dir-li PEDGAR, doncs, aquest PEDGAR, no?, que és donar la resposta a aquesta pregunta.

Ens trobem amb una situació actual en la qual vam presentar, doncs, aquest PEDGAR..., el Cos d'Agents Rurals es trobava que només tenia 790 persones, dividides, com veuen, amb aquesta no piràmide, si m'ho permeten dir d'aquesta manera. El fet que al Cos d'Agents Rurals durant més d'onze anys no hi hagués hagut cap convocatòria d'agents, doncs, això fa que la complicació amb les jubilacions i que en un cos que té una mitjana d'edat de cinquanta-set anys i mig, doncs, provoca que hi hagi aquesta situació actual. I també, doncs, una mancança de poder assimilar moltes de les actuacions que tenen per les franges horàries que hi ha i que, com veuen, hi ha una part important de les actuacions en les quals fins ara no podem fer-hi front.

Hem fet una mica de situació actual, que passaré així ràpid perquè segur que aquesta presentació us la podem fer arribar i que, per tant, la podeu mirar amb més detall. Però, evidentment, és una part de medi natural. Evidentment, cada cop hi ha més pressió humana al medi natural i suposo que, com tots deuran saber, després de la pandèmia tothom ha tingut aquesta necessitat imperiosa de poder anar en el medi i això, doncs, fa que hi hagi col·lapse en aquest aspecte. Evidentment, increment de superfície d'espais naturals. També hi ha una part molt important, que és la fauna i la flora, la pèrdua de biodiversitat i, sobretot, també aquest creixement desmesurat de totes les poblacions d'ungulats i també l'augment dels accidents de trànsit provocats, precisament, per fauna salvatge.

L'altre també és el tema de la societat. Com hem canviat com a societat? Evidentment, hi ha aquí una creixent desconexió entre el món rural i el món urbà, i això també està passant factura en el dia a dia. I, després, hi ha un context, un context global que també, evidentment, és molt important i és el fet de... Ai, perdoneu que no he passat la diapositiva. Doncs el context global, que és el fet també que hem d'anar alineats amb l'agenda 2030, d'acord?, en equip.

A partir d'aquí es fa, doncs, el marc estratègic, que evidentment està alineat, doncs, no només amb els objectius 2030, sinó també amb el pla de govern i que acaba

sortint això. I, després, tenim una missió, que aquesta missió, com veuran, és vetllar per la defensa i la protecció integral i la seguretat mediambiental de Catalunya, garantint-ne el seu ús responsable i el gaudi per a les generacions presents i futures.

Després, tenim també aquesta visió, no?, aquesta organització madura, que ha de ser un cos operatiu que presta servei essencial amb una autoritat de referència en la protecció del medi natural. I hem de tenir aquesta capacitat de donar aquesta resposta del que se'ns demana. Aquest pla, doncs, té uns valors que jo crec que podríem compartir tots. De fet, és la proximitat amb les persones. És un cos molt proper a les persones; el coneixement del territori, evidentment; la vocació de servei públic, la proporcionalitat d'acció i el compromís amb la sostenibilitat. Això és una mica tot el resum del que nosaltres hem pogut anar veient.

I a partir d'aquí, doncs, el que fem en aquest marc estratègic és definir uns reptes, uns reptes estratègics de futur. Els hem englobat en cinc reptes, els quals us anirem explicant i anirem intervenint tant l'inspector en cap com jo mateixa per intentar explicar-los una mica tot aquest marc, d'acord? Aquests cinc reptes estratègics de futur són els que ens han de donar, al final, diguem-ne, de tot aquest pla estratègic i el perquè, i el perquè l'hem volgut fer. I per què anem més enllà.

En primer lloc, evidentment, hi ha el creixement i educació operatiu per donar resposta a les necessitats i demandes de la societat, que aquest us l'explicarà, evidentment, l'operatiu, que és, en aquest cas, l'inspector en cap.

L'inspector en cap dels Agents Rurals (Antoni Mur)

Bé, bona tarda. En primer lloc, agraït de poder estar aquí per explicar el que és un projecte il·lusionant. Portem, doncs, des del mes de novembre que gairebé només parlem de porcs senglars i venir aquí a parlar d'una altra cosa és... La veritat és que fa il·lusió i tot! No, parlarem de creixement i adequació operativa de l'equip per donar resposta a les necessitats i demandes de la societat.

El cos, l'actual model de cos, es crea l'any 2003. S'aprova un reglament l'any 2007, que..., quan es posava en marxa, que havia creat les categories professionals, tota una estructura de categories professionals que havia de farcir tota l'escala de comandament del Cos d'Agents Rurals amb una visió en aquell moment realment innovadora d'un cos especialitzat, amb una gran ambició pel que era en aquell

moment. Però l'any 2009, doncs, arriben les mesures de restricció de la despesa de l'Administració i aquí s'atura tot. I des d'aquí hem anat a remolc amb una..., es va fer una única promoció a la categoria d'agents majors. No s'ha arribat mai a fer una convocatòria a la categoria d'oficials. No s'havia fet fins no fa gaire la primera de les dues primeres de subinspectors. No hem fet encara la primera promoció a la categoria d'inspectors. Aleshores, sí que arriba l'any 2019 i l'any 2019 es tira endavant un primer pla estratègic, que ja va ser un impuls molt important al que és el Cos d'Agents Rurals i que estem acabant ara la implantació d'aquests vuit-cents agents, aproximadament. Encara no hi són, però que arribaran en breu.

I ara estem en un altre salt qualitatiu, que és: hem fet un exercici de realitat del que és ara el Cos d'Agents Rurals i què s'espera del Cos d'Agents Rurals amb la mirada posada en el 2030, en el que, en primer lloc, el que hem fet és mirar de parlar amb totes les agències amb les que tenim relació. Perquè el Cos d'Agents Rurals, tot i estar al Departament d'Interior, treballa en tot lo que és la gestió del medi natural en diferents departaments, des de, majoritàriament, Agricultura, però també Territori o també Cultura, Col·labora amb diverses agències, com la de l'aigua o la de residus. Hem fet..., aquestes vint institucions que hi han aquí, vint organismes que hi han aquí, que són els que hi treballem habitualment i els hem demanat què esperen del Cos d'Agents Rurals amb la mirada posada al 2030, i ens han fet una sèrie de demandes. «Això és lo que esperem del Cos d'Agents Rurals.» A partir d'aquí, nosaltres...

D'altra banda, també tenia unes mancances estructurals evidents, com era l'increment de la presència als espais naturals, que representaven unes necessitats importants d'incorporar gent a la vigilància d'aquests espais i que s'ha incrementat la necessitat a partir de la pandèmia, doncs, perquè hi ha hagut una massificació d'aquests espais. Hem volgut, també, donar un patrullatge de proximitat amb la creació de fins a noranta demarcacions perquè hi hagi una aproximació..., una major proximitat del cos al territori.

Hem valorat, també, la resposta a les incidències. Nosaltres, des que vam integrar el 112, doncs, tenim un nombre d'incidències molt important, que ens hipoteca una mica bastant la nostra operativa. El cos no estava dissenyat ni pensat, en aquell

moment, per donar resposta a aquestes incidències. Entre altres coses, no tenim un servei en horari nocturn. És a dir, avui qualsevol família es troba amb una serp a la cuina a les nou del vespre i moltes nits el que li podem dir és: «Miri, s'hauria d'esperar vostè demà al matí que mirarem a veure a qui li podem enviar.» Això no és la qualitat de servei que espera avui dia la gent del Cos d'Agents Rurals i, per tant, s'ha de mirar d'assolir aquestes necessitats.

Aleshores, partint de tota aquesta anàlisi, el resultat que en surt és una proposta d'un cos que s'acostaria als 1.300 efectius, amb vint inspectors, 100 sotinspectors, 78 oficials i 148 agents majors. Aquesta és una piràmide lògica, no?, però és la piràmide que estem en condicions de tenir el 2030. Per una senzilla raó: per formar oficials, hem de tenir agents majors. I estem fent les promocions d'agents majors. Ara tenim una convocatòria nova i d'aquí sortiran els futurs oficials. Per tant, l'any 2030, per més voluntat que tinguem, no som capaços de tenir, encara, un nombre superior d'oficials. La previsió és que com a mínim hi ha d'haver dos oficials per àrea bàsica i, per tant, la visió definitiva, el dimensionament definitiu, passaria per més oficials dels que veieu aquí.

La categoria de subinspectors és la que alimenta la major part dels llocs de comandament. Els agents majors, pels que no coneguem molt el cos, doncs, són els nostres especialistes. Nosaltres tenim quatre àrees d'especialització: incendis, fauna, un paquet gran que diem d'espais naturals i biodiversitat, i la de recursos forestals. Aquests són els agents que lideren les actuacions del cos a cada una de les àrees bàsiques perquè tenen un nivell d'especialització superior i es fan càrrec de les tasques de més dificultat.

I una novetat important és que incorporem una escala de suport, una escala de suport per incorporar, com s'ha fet en el cas de Bombers, els tècnics de comunicacions, per una banda. Perquè, al final, els dona ens dona més estabilitat i també han de tenir accés a dades personals, que necessiten també les obligacions que comporta la figura d'un funcionari. I, després, la necessitat també d'incorporar tècnics facultatius. Nosaltres necessitem veterinaris, necessitem arquitectes, necessitem biòlegs per fer determinades funcions que són pròpies del Cos d'Agents Rurals, eh? Des del maneig de fauna... Lo que estem veient ara amb la pesta porcina

africana és un bon exemple de la necessitat d'incorporar veterinaris dins del cos per millorar l'eficàcia de les nostres funcions.

Això és... També, una de les coses que creem és una nova àrea regional, Àrea Metropolitana Sud, que el que ens ha de servir és per una millor digestió de les incidències. Allà on tenim més actuacions i on tenim més incidències és allà on tenim més població. Evidentment, a Barcelona, com una única unitat de gestió, és complicat de poder digerir tot el que tot el que ens arriba i hem cregut necessari, com han fet altres cossos, d'altra banda, doncs, partir l'àrea metropolitana en dos amb una Àrea Metropolitana Nord i una Àrea Metropolitana Sud, que ens facilitarà una millor resposta a totes les incidències que van sortint.

Quant, també, al desplegar i dimensionar la Subdirecció General Operativa, aquí, a part del desplegament de les categories professionals que ja us hem comentat, hem de dimensionar i impulsar els canvis normatius i organitzatius per l'adscripció dels grups especials i de suport. Els grups especials i de suport són com un tercer nivell d'especialització que ara hem pogut veure la seva utilitat, també, amb la pesta porcina africana, perquè han estat treballant tots des de la Unitat Canina, el Grup Especial de Fauna, el grup de suport aeri amb les unitats de drons. Però ara mateix, amb el dimensionament que té actualment el cos, aquests agents continuen estant sota la dependència dels seus caps d'àrea bàsica. Continuen estant ocupant llocs a les seves àrees bàsiques de destinació i no tenen una dedicació exclusiva a la seva àrea d'especialització.

Aquí el que pretenem és treure la dependència de les àrees bàsiques, crear una estructura

Fitxer 31CISP3

jeràrquica dins del grup i que aquestes persones depenguin de la divisió operativa, que ja és el que preveu l'estructura del cos, però s'ha d'acabar de definir i d'estructurar a nivell normatiu.

També necessitem un equip de suport administratiu. Nosaltres, a les àrees bàsiques, no tenim personal administratiu, ara mateix. O sigui, hi estan els agents, està el cap

d'àrea bàsica, però totes les gestions que fa el cos de generals a nivell documental, tot i que s'han fet inversions i hem impulsat unes millores a nivell de recursos informàtics que d'alguna manera ens han simplificat els processos, encara, sobretot pels comandaments, els implica una càrrega de treball molt gran les tasques administratives. Aleshores, és del tot necessari incorporar un suport administratiu tant a les àrees regionals com a les àrees bàsiques.

I, després, el dimensionament de la Subdirecció General de Recursos Humans i Gestió Econòmica. Òbviament, un cost que passa dels 500 agents a 1.300 agafa una dimensió, que tota l'estructura tècnica i administrativa que dona suport al cos, doncs, necessita al seu corresponent dimensionament. Nosaltres ara tenim un servei de convocatòries. Ara mateix tenim quatre convocatòries en marxa, aquest any, d'accés al cos: una promoció a agents majors, una promoció a oficials, una promoció de sotsinspectors. Estem pendants de fer una convocatòria per dotar de més recursos el grup de suport aeri, que tenim pendent des de fa temps, però no acabem de trobar el lloc en el calendari perquè puguin assumir-ho des de la secció de convocatòries. I, per tant, el cos, si no va de la mà de l'increment del suport tècnic i administratiu de la direcció general, col·lapsarem.

Quant als recursos... *(Veus de fons.)* Quant a les actuacions del desplegament de les bases... Sí?

La directora general dels Agents Rurals (Elisenda Pérez Esteve)

Sí. Bé amb el tema del desplegament del pla de bases, crec que és una cosa molt important, i és que hem introduït al pla de bases dintre d'aquest pla estratègic. O sigui, l'anterior pla estratègic no incorporava el pla de bases i, per tant, és quelcom que ens ha quedat pendent. Com jo crec que tothom sap, tenim unes bases molt molt antigues, que no estan al dia, diguem-ne, per poder no només adquirir tot aquest personal que ens arriba de nou, sinó també per donar resposta a totes les incidències que tenim.

Per tant, hem fet una prioritització d'aquestes bases, les quals ja estan introduïdes al programa d'encàrrec d'actuacions de la Generalitat. L'inici d'obres i el final d'obres no és ben bé així. Això ho vam fer en el moment en què vam presentar el PECAR a finals d'any. Ara s'estan accelerant, diguem-ne, aquests inicis d'obra perquè com a

proposta està bé, però després, el dia a dia, a mesura que nosaltres anem podent rebre la cessió dels terrenys per part dels ajuntaments, doncs, ja podem iniciar aquestes licitacions. I els podem iniciar perquè ho hem fet diferent. El que s'ha fet és fer un funcional. Hem fet com un projecte bàsic de totes les bases dels Agents Rurals, que serà igual a tot arreu. Per tant, ja tenim el projecte bàsic fet, que ha tardat un temps més a poder-se fer, però ara ja és molt més senzill perquè el que fem és, en el moment en què nosaltres rebem aquesta cessió per part dels ajuntaments, doncs, que aquest projecte bàsic s'adapta en el terreny de cada necessitat.

Per tant, ara mateix tenim Igualada i Balaguer, que s'està a punt de signar el contracte i que, per tant, l'adaptació del projecte bàsic en aquest terreny són quatre mesos i, per tant, les bases dels Agents Rurals es construiran en deu mesos. Això ens dona una capacitat, evidentment, en disposició de poder-la fer, eh?, però és molt més ràpid que no, evidentment, fer una obra de zero i fer un projecte bàsic cada cop que es faci una base d'Agents Rurals.

A totes aquestes bases el que hem fet també és que, a part de les àrees bàsiques, també hi han les àrees regionals. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Ja acabo. Acabem. També a les àrees regionals, que en aquestes àrees regionals el que hem fet és dimensionar-ho perquè a Catalunya és molt complicat a vegades de moure's. I, evidentment, si fas venir gent del Pirineu a Barcelona a fer una formació, doncs, perden tot el dia. Per tant, totes les bases regionals estan pensades perquè tinguin una sala de formació, un tatami, per fer totes les pràctiques d'autoprotecció i també un magatzem.

El Cos d'Agents Rurals té molt de material. Per sortir només al carrer, la carta de serveis és tan gran que necessiten molt de material i, per tant, si aquest material està sempre a la seu de Santa Perpètua de Mogoda, evidentment, és molt complicat. A part dels comisos i tot. Per tant, aquestes àrees regionals seran les que ens permetran també que els agents no s'hagin de moure tant i que tinguem unes bases com toca.

Aquesta prioritització no és perquè sí, eh? S'ha buscat bases que estiguin molt malament, que tinguin una que tingui una..., estructurals, que estiguin en una situació administrativa complicada o que realment no hi càpiga més personal. I

sobretot, els materials i els cotxes, que com heu vist, els cotxes cada cop són més grans i, evidentment, acaben ocupant dues places d'un aparcament que teníem abans. Nosaltres creiem que això és una de les coses més importants que tenim, el fet d'haver pogut incorporar aquest pla de bases i poder, com a mínim, posar-nos pressió que el 2030, doncs, tot això vagi tirant endavant i amb aquesta facilitat de tenir-los el més ràpid possible.

Ens queden els quatre últims reptes, que, si voleu, us els passem i passàriem. Bé, jo crec que... No sé si voleu que, com que ens hem quedat sense temps, president... *(Veus de fons.)* Sí? D'acord.

L'inspector en cap dels Agents Rurals (Antoni Mur)

El repte dos de transformació digital és molt simple: nosaltres no podem viure d'esquena a l'evolució de les tecnologies, de les noves tecnologies. Tenim tres línies d'actuació principals: la digitalització de processos administratius i operatius, que bàsicament és: nosaltres tenim varies aplicacions, però les tenim inconnexes. Vull dir que no tenim tota la informació que necessitem per l'operativa connectada. I aquest és un projecte molt molt important.

La gestió intel·ligent de les dades i el coneixement. Nosaltres enregistrem més de 200.000 actuacions a l'any, totes georeferenciades, totes digitalitzades. Però hem de tenir capacitat d'explotar i analitzar tota aquesta informació que tenim introduïda i, a més, poder-la compartir a través d'eines que ja estan intentant compartir amb el Departament de Territori, com és el Sinatcat.

Per últim, tot lo que és intel·ligència artificial, que nosaltres ja estem amb diversos projectes com en temes de reconeixement d'espècies de fauna salvatge per imatges, la predicció d'incendis forestals també a través de l'anàlisi de les dades que disposa el cos.

I, per últim, l'equipament tecnològic i la innovació aplicada sobre el terreny, que nosaltres ja hem fet un esforç els últims anys per implementar sistemes de maquinari que ens permet treballar com si estiguéssim al despatx des de qualsevol racó del territori. Únicament necessitem cobertura telefonia mòbil.

Però hem de continuar impulsant mesures d'aquest tipus que facilitin la tasca operativa.

El president

Doncs moltes gràcies. Ara seria el torn dels diferents grups parlamentaris. Seria el torn, primer, del grup proponent, que és el grup del Partit Socialistes i Units per Avançar, per un temps de cinc minuts, aproximadament. Doncs tindria la paraula la seva diputada, la senyora Lúdia Ferré. Endavant, diputada.

Lúdia Ferré Ferré

Hola, bona tarda. Gràcies president, directora, inspector. Bona tarda i moltes gràcies per la seua exposició. En primer lloc, en nom del nostre grup parlamentari, els volem reconèixer i donar les gràcies per la feina que fan el Cos d'Agents Rurals cada dia al nostre territori, sovint en situacions molt complicades i amb una pressió creixent sobre el medi i sobre el mateix cos, com vostès mos han exposat avui.

La gestió de la pesta porcina africana n'és un exemple clar: mesos de tensió i de molta exposició pública, intents constants de politització d'un problema greu i, bé, com vam poder comprovar *in situ*, s'ha gestionat amb total professionalitat. Nosaltres entenem el Cos d'Agents Rurals i la seua tasca com un servei essencial per al país. I quan diem «essencial» no ho fem a la lleugera. Volem dir estructura, recursos i reconeixement a l'alçada del que la societat mos demana, no? Per això, quan parlem del PEDGAR, per nosaltres no és només el document tècnic que mos han presentat avui, sinó que ho veiem com una manera de posar per escrit un canvi polític de fons, deixar enrere anys d'infrafinançament i de desatenció i situar el Cos d'Agents Rurals al centre de les polítiques de medi ambient i de seguretat pública.

Som molt conscients tots d'on venim: massa temps sense convocatòries regulars, amb una plantilla envellida, manca de comandaments, bases petites, obsoletes i una cobertura horària que no sempre ha anat al ritme dels riscos i de les actuacions necessàries. La pesta porcina africana ha posat en evidència aquesta fragilitat. Se'ls ha demanat liderar dispositius de bioseguretat, control d'accessos, gestionar fauna i mantenir la confiança de la gent, sovint, molt sovint, amb els recursos limitats.

Llavors, què diem com a grup parlamentari que dona suport al Govern? En primer lloc, que aquest pla estratègic pensem que va en la bona direcció perquè parteix d'una diagnosi que compartim. Cal dimensionar millor el cos, cal una direcció general forta i cal ordenar l'estructura per deixar de dependre de pedaços i d'esforços individuals. En segon lloc, que el pla només tindrà credibilitat si es nota en el dia a dia, en la distribució de les dotacions, en el reforç de les bases, en la millora de les condicions de treball i resposta a les reivindicacions que fa anys que plantegen els agents i els sindicats.

Per nosaltres, políticament, hi ha tres eixos que han de marcar aquest canvi de rumb. El primer és consolidar aquest gir i que no hi hagi marxa enrere. Més que mai, el Cos d'Agents Rurals ha d'afrontar, com ara hem parlat, emergències com la pesta porcina o grans episodis d'incendis. Avui dia, amb una plantilla poder curta i amb infraestructures insuficients. El segon és posar les persones al centre. No n'hi ha prou amb dibuixar organigrames nous. Cal que es noti en la carrera professional, en la jubilació anticipada, en la formació, en les bases on treballen i descansen i en l'equipament amb què surten cada dia al bosc o a la carretera. I com a grup parlamentari serem al costat del cos quan assenyala precarietats i quan reclama millores, i empenyem el Govern perquè aquestes millores no queden només en un estudi, no? I el tercer eix és blindar el paper dels Agents Rurals com a autoritat ambiental de referència, perquè quan hi ha prohibicions d'accés al medi ambient, conflictes sobre fauna o crisis com la de la pesta porcina, la gent mira cap als Agents Rurals buscant criteri i protecció. Nosaltres volem que darrere d'aquest prestigi hi hagi un cos fort, present arreu, ben coordinat amb la resta de cossos i amb un reconeixement institucional coherent, des de la regulació fins a la comunicació pública.

Per tant, avui, com a grup que dona suport al Govern, diem dues coses que han d'anar, per nosaltres, plegades. El PEDGAR ja és un pas necessari i l'orientació que marca és la que nosaltres compartim. Però el repte comença ara, en l'execució, en els calendaris, en la capacitat d'escoltar el que diu el cos des del territori i en la manera com s'aprenen les lliçons com la que mos ha donat la pesta porcina africana, no?

I acabo dient que ens tindran al seu costat per defensar les decisions que s'hagin de prendre i per recordar que no podem tornar als anys que han passat i a l'oblit que ha tingut el cos, no? D'aquí a uns anys, hem de poder dir que aquesta etapa marcada pel PEDGAR i, en aquest cas, per la pesta porcina, va ser un punt d'inflexió en què vam decidir dotar-nos d'un cos d'agents rurals a l'alçada dels reptes que tenim com a país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts. Tindria la paraula la diputada senyora Jeannine Abella. Endavant, diputada.

Jeannine Abella i Chica

Sí; moltes gràcies, president. Agrair la compareixença de la directora general i de l'inspector en cap. Unes reflexions de les que n'hem parlat sovint i inclús hem arribat a trobar punts aquí en el Parlament i que avui hem trobat a faltar. Potser que es debatés en primer lloc. Mentre que la resta de cossos operatius que formen part del Departament d'Interior i Seguretat Pública en els darrers anys han anat aconseguint millores salarials i millores de les condicions laborals, malauradament, hem de lamentar que això amb el Cos d'Agents Rurals no ha passat. És cert que venien d'un altre departament i això ha generat una percepció de greuge que incomoda el cos i que ha sortit moltes vegades.

Llavors, els voldríem preguntar, en primer lloc, quin pla té previst el Govern impulsar perquè els Agents Rurals puguin recuperar poder adquisitiu i, en aquesta línia, també, fer un prec, no?, de dir que l'excusa de que no hi ha pressupostos és, justament, això, una excusa. Perquè de suplementos de crèdit, com hem dit anteriorment, també se n'han fet quatre durant aquest mandat i, per tant, és més una qüestió de voluntat política que no de si hi ha pressupostos o no, que més aviat és una obligació política del Govern.

Les taules retributives de l'escala bàsica no s'han revisat des de l'any 2006. I també voldríem preguntar quan es preveu obrir la negociació amb les organitzacions sindicals per actualitzar-les o per arribar a un acord.

En segon lloc, a banda dels grups de suport i especials, el Cos d'Agents Rurals és un col·lectiu amb un nivell d'especialització baix. Abans, l'inspector en cap en feia referència. Quan parlem de la figura d'agent major que és l'especialista, doncs..., s'estructuren en quatre branques: la de recursos forestals, la d'incendis, protecció dels animals, espais naturals i

Fitxer 31CISP4

i biodiversitat, i el dèficit existent en aquesta categoria és evident. I comptant que aquest pla es desplegui el 2030 en la seva totalitat, es comptaria, com han dit, amb uns cent quaranta agents majors. És una xifra que no garanteix ni un especialista per cada àmbit a totes les àrees bàsiques, i les organitzacions sindicals fins i tot fixen l'ideal –entenc que no s'hi pot arribar ni avui ni demà– que hi hauria d'haver mínim dos especialistes per a cada especialitat a cada àrea bàsica. Com s'assolirà aquest objectiu? O quines previsions hi ha? I, a més, aquí estava contemplat que en preveien quatre per a cada àrea bàsica. Però, a més a més, han esmentat que han de fer la formació dels oficials. Per tant, no podem comptar amb que tots aquests agents estiguin a disposició de les bases.

Han fet referència a una nova àrea regional. Aquí, més aviat una proposta, que és que es puguin unificar, ara que estan tots a Interior, aquestes àrees regionals amb Mossos i Bombers perquè totes coincideixin. Amb Bombers també hi ha alguna disfunció, per exemple a l'Alt Pirineu i a Girona. Però, ostres, si tots són un cos operatiu del Departament d'Interior estaria bé que poguessin coincidir amb àrees regionals sempre que l'operativitat ho permeti.

També volíem fer referència al pla de bases. Avui l'hem vist més detallat. Fins ara no havíem tingut oportunitat. La directora ha dit que s'estan accelerant i que el calendari ha millorat, justament, i perquè en vam parlar amb una recent comissió, sortia que les obres de la base de Balaguer s'havien d'iniciar l'1 de maig d'aquest any. Estem a dia 5. Sé que per part de l'ajuntament es van aprovar, però, clar, les obres estan lluny de començar. Per tant, no sé si és accelerar o que ja anem amb retard.

També els voldríem demanar si ens poden explicar una mica més en què consistirà el suport administratiu: quantes places hi haurà i com s'estructuraran.

I, després, com a quart punt, com està el tema dels complements retributius? Sabem que els sindicats que, justament, van venir a comparèixer a l'anterior comissió, doncs, estaven farts d'esperar, que ho han reivindicat moltes vegades i que demanen que abans de l'1 de juny puguin tenir notícies, de la mateixa manera que demanen que el pla de carrera horitzontal, que també s'havia negociat, es pugui aprovar abans del 15 de juny. Van anunciar també vagues i mobilitzacions si no hi havia atenció per part de la direcció general. I tenim constància que aquest divendres hi ha una reunió i voldríem saber, directora, què n'espera vostè, d'aquesta reunió.

I el tema de les noves places. Encara no s'ha resolt el concurs anterior. No sé si se solaparà amb el nou.

I aquests deu segons que em queden, avui que parlem d'Agents Rurals i com a pallaresa, em permetran que desitgi i agraeixi els anys de servei del senyor Miquel Arilla, que s'ha jubilat aquesta setmana.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Tindria la paraula la seva diputada, la senyora Laia Cañiguerol. Endavant, diputada.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltíssimes gràcies, president. I abans de res, agrair a la directora general i a l'inspector en cap la seva compareixença en aquesta comissió. I, de fet, l'última comissió que vàrem fer, justament, varen comparèixer tres dels tres sindicats dels Agents Rurals i jo crec que és important destacar que portem dues comissions seguides de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública centrant-nos en la qüestió dels Agents Rurals. Això és importantíssim perquè, realment, una de les qüestions, quan fem la diagnosi que varen compartir els diferents sindicats, també que vàrem compartir molts dels grups parlamentaris que formem part d'aquesta comissió..., hi ha un tema que és compartit, no?, que necessitem que el Cos d'Agents Rurals estigui i es vegi clarament que està en el mateix nivell, amb les mateixes oportunitats

i amb la mateixa força que la resta de cossos operatius. Per tant, abans de res, ressaltar que comencem a anar pel bon camí, que hi hagi dues comissions seguides que parlem dels Agents Rurals.

En aquest punt, dir: molt ràpidament, no?, lo que parlàvem de diagnosi, el canvi climàtic, la pressió al medi natural que vostès hi feien referència. Això coincidia també amb el que ens explicaven els diferents sindicats, i amb un punt també molt concret, que és que durant molts anys no hi va haver convocatòries. I aquí estem patint encara la manca de convocatòries durant aquells anys. Per tant, nosaltres sí que valorem molt positivament el fet, l'aposta que l'anterior Govern republicà va posar el Cos d'Agents Rurals a Interior. Això també era una cosa molt compartida amb els representants sindicals.

També valorem molt positivament que en l'anterior govern es comencessin a programar de manera periòdica convocatòries d'Agents Rurals. Aquest és un punt clau i hi ha d'haver continuïtat en les convocatòries. Per això nosaltres també ho vàrem voler en l'acord d'investidura, igual que vam posar la necessitat que hi hagués aquest pla estratègic que avui estem coneixent. I també es valora molt positivament la jubilació anticipada, però també veiem que això és un repte afegit avui en dia al Cos d'Agents Rurals. Perquè, com que partíem d'un envelliment molt gran del cos, ara tenim un esforç extra que hem de suplir.

Quant a qüestions concretes, molt per sobre, perquè podríem estar molt de temps aquí parlant. Quant a la PPA, aquí tots els partits vàrem coincidir i agrair-los la feina. Crec que la pesta porcina ha servit perquè molta gent prengués consciència de la importància que té el Cos d'Agents Rurals, però aquí també, a tots ens preocupa i vam parlar amb els sindicats. Veus que hi ha una preocupació de que l'esforç extra en un cos que té moltes diferents tasques, que hi ha de fer front, que ja està molt al límit perquè hi falten efectius i, a més, un element d'aquesta envergadura fa que hi hagi un esgotament per part del cos. Estan preocupats. Estan preocupats de no poder estar fent com tocava la resta de tasques que tenen la responsabilitat de fer.

M'agradaria saber si també des de la direcció s'ha estat valorant quines són les tasques més importants que s'han deixat de fer. Estem a les portes de la campanya d'incendis. Quina és l'estratègia per afrontar aquesta campanya d'incendis, tenint en

compte que encara hi ha molts efectius dedicats a la PPA? Com faran el reforç de tancaments de massissos, de prevenció d'incendis?

Aquí també hem de vigilar, també, perquè qui té la tasca de vigilància del medi natural són els Agents Rurals, i no podem caure en externalitzacions.

Quan... Vaig molt ràpid. Pla de bases. Demà cal un esforç extraordinari, i en pla de carrera horitzontal i amb taules retributives i condicions laborals. Aquí crec que hi ha un element clar. El que no pot ser és que la resta de cossos operatius del Departament d'Interior aconseguixin millores tot i no haver-hi pressupostos, perquè en aquesta legislatura no hi ha hagut pressupostos, però, en canvi, els Agents Rurals les seves millores retributives estiguin supeditades..., i a la carrera horitzontal també, estiguin supeditades al fet que hi hagi pressupostos. Quina és l'estratègia que penseu seguir des de la direcció dels Agents Rurals?

Perquè, realment, nosaltres, com a grups a l'oposició, és normal que també estem fent seguiment i parlant amb els sindicats. I també ens demanen aquesta obertura de negociacions que hi pugui haver, doncs, aquest divendres, algun fruit de la reunió.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Tindria la paraula el seu diputat, el senyor Alberto Villagrasa. Endavant, diputat.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidente. Agradecer la comparecencia de la directora general y después del *cap dels Agents Rurals* de la Generalitat. Y, primero, felicitar y agradecer el trabajo realizado por los Agentes Rurales por la crisis de la peste porcina africana, y una labor y un trabajo excepcional en colaboración con otros cuerpos, fuerzas de seguridad. Y yo creo que nunca más ha remarcar este hecho.

Ustedes presentan un plan estratégico que, al final, no es más que la consecuencia de muchos años de dejadez de este cuerpo. O sea, que ahora se tienen que hacer diecinueve bases operativas nuevas, que los agentes rurales tengan en su base operativa en un piso, que ahora tengamos que llegar a mil trescientos agentes rurales, cuando ahora apenas hay quinientos... Eso indica que han pasado muchos

años de dejadez y gobiernos anteriores que no han tenido respeto a la consideración que se tendría que haber tenido por parte de los Agentes Rurales y respecto al trabajo que hacen en Cataluña. Y, por lo tanto, ahora vienen las prisas. Vienen las prisas, faltan bases operativas, todos a correr. El cuerpo... Hay pocos efectivos y, además, es un cuerpo envejecido. Claro, yo no sé si, al final, el objetivo de los mil trescientos en el 2030 está bien dimensionado. Contando las bajas que va a haber y, evidentemente, se van a hacer promociones muy elevadas –muy elevadas.

Donde hay promociones tan elevadas en cuerpos de seguridad, a veces se pierde el criterio de calidad. A veces ese criterio se pierde. ¿Por qué? Porque, al final, dicen: «Bueno, si no entro en esta convocatoria, entraré a la siguiente. Y si no, en la cuarta.» Entonces, estamos de acuerdo en que el objetivo de los mil trescientos es un objetivo válido, pero, ojo, porque los criterios de calidad se pueden perder.

Y, además, yo no lo sabía, pero me preocupa que el cuerpo de Agents Rurals de Catalunya durante catorce o quince horas al día no puedan dar servicio a los catalanes. O sea, tenemos un horario de servicio de nueve a dieciocho horas o de nueve a diecinueve. Quiere decir que estamos durante catorce o quince horas descubiertos. Y no es culpa de los profesionales, es culpa de que no hay efectivos y de la dejadez de otros gobiernos que no se han preocupado de dar ese buen servicio aquí en Cataluña. Entonces me preocupa, evidentemente, este vacío, que, al final, alguien lo tiene que suplir. Tendrá que ir la Policía Local, tendrán que ir Bomberos, tendrán que ir Mossos d'Esquadra. ¿Y si va otro cuerpo de seguridad, al final, en qué repercute la imagen del cuerpo de Agents Rurals? ¿Por qué? Porque llamo por la noche y no me sirve de nada. Un cuerpo que está aquí no me sirve de nada porque llamo y no están, no están, no se sabe, no contestan y viene la Policía Local, o bien Bomberos, o bien Mossos d'Esquadra, ¿vale? O la Guardia Civil, depende. Por lo tanto, este problema del horario de atención al ciudadano también les afecta a ustedes como imagen, y es preocupante.

Yo entiendo que, al final, el objetivo de los mil trescientos también es para completar las veinticuatro horas de servicio, y por eso nos parece acertado un poquito del plan estratégico que nos han presentado, pues, con algún matiz. Para mí, de los cinco criterios, el más importante, al final, es el primero. Porque, si no hay personal y no

hay un plan de equipamientos, el resto queda, bueno, que el papel todo lo aguanta, vamos. Por lo tanto, el primero es el más importante, porque sin el primero el resto no sirve de nada. Entonces, estaríamos de acuerdo en el aumento, en el plan de equipamientos, pero esto no quiere decir que no podamos criticar lo que se ha hecho antes, que es la dejadez absoluta de este cuerpo.

Para finalizar, que yo no lo he sabido visualizar, ¿eh?, los protocolos de coordinación con otros cuerpos de seguridad, sobre todo con Mossos d'Esquadra. Nos comentaban algunos sindicatos que hay algunos problemas de comunicación o de coordinación con Mossos d'Esquadra. Eso es verdad o no. Si se empieza a replantear los protocolos, los sistemas de coordinación o incluso sistemas temáticos para que sea más efectiva la comunicación, el traspaso de información que se ve que había algún problema... Si esto lo tienen en cuenta o no.

Y yo lo dejaría aquí, pues, agradeciendo la presentación y agradeciendo el trabajo que hacen diariamente e/s Agents Rurals.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Tindria la paraula el seu diputat, el senyor Sergio Macián. Endavant, diputat.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, presidente. Directora general, inspector en *cap*, gracias por sus explicaciones.

Bien, nosotros pensamos que este plan estratégico del Cos d'Agents Rurals 2026-2030 está llamado a ser, pues, la hoja de ruta para transformar el cuerpo en los próximos años ante los nuevos retos ambientales y organizativos que tenemos a la vista, ¿no? Nosotros creemos que ha de ser un plan ambicioso, concreto, pero que ha de ser realista y que ha de ser un plan que se cumpla. Porque esto no ha sido así hasta ahora. Por ejemplo, el anterior plan estratégico decía que deberían ser ochocientos agentes en 2024 y estamos en 675 y resulta que este año se jubila casi un veinte por ciento de la plantilla, en torno a cien agentes.

Bien, en cuanto al contenido, objetivos, organización, infraestructuras... Y aquí sí quiero enlazarlo con lo que nos contaban, nos explicaban los sindicatos de Agents Rurals en la pasada comisión de Interior. Creemos que este plan ha de atender entre sus objetivos, entre ese diseño de la organización de las infraestructuras; el tema de la brecha salarial; el tema respecto a otros cuerpos, como por ejemplo con Mossos d'Esquadra; el tema de las mejoras salariales, los complementos específicos; el dimensionamiento de la plantilla, que ha estado once años sin convocatorias. También el tema de la sobrecarga de trabajo que están padeciendo los Agentes Rurales, entre otras cuestiones también por su presencia en la incorporación al 112, por la crisis desde la PPA... En fin, por los incendios forestales y otras funciones que han de hacer, al margen de estas, que ya ocupan prácticamente su tiempo y su plantilla.

En cuanto a las bases, todo el tema de los centros de trabajo. Era muy triste oír lo que nos comentaban los Agentes Rurales en referencia a que muchas sedes son viejas o, por ejemplo, no tienen imagen logo institucional. Nadie imagina una comisaría de Mossos d'Esquadra sin el logo institucional. Bien, pues ellos nos contaban que habían muchas sedes,

Fitxer 31CISP5

muchas bases sin imagen institucional del cos. Que en Santa Coloma, por ejemplo, están en un piso, que en les Borges Blanques o en Figueras están todavía en las dependencias del Departament de Agricultura, cuando ya hace más de cinco años que cambiaron de *departament*.

Todo el tema de la formación continuada, creemos que es muy importante que se incluya en este plan, no solamente por las cuestiones de siempre, sino por formación muy específica en materia de brotes infecciosos, en materia de drones, en materia de defensa personal y, en fin.

Todo el tema de las armas de fuego. Yo creo que es un capítulo que se tiene que tocar y nosotros pensamos y así lo manifestamos. Hay otros agentes forestales en España, por ejemplo en Canarias, en Madrid, que tienen reconocido el uso de armas cortas, por ejemplo, no con carácter general, no como dotación general para plantilla,

pero sí para unidades operativas concretas o para servicios específicos de inspección. Creemos que esto debería producirse. No puede volver a pasar, pues, ese homicidio terrible, ¿verdad?, que tuvimos que lamentar, de dos agentes rurales en el año 2017. En fin.

Todo el plan de carrera horizontal y vertical. Aquí creemos que debería estar presidido por la meritocracia y no por esas cuestiones ideológicas que muchas veces son ustedes propensos a meter, ¿eh?, como este plan de reserva del cuarenta por ciento, que responde a criterios absolutamente ideológicos que, desde luego, no benefician en nada ni a la plantilla del Cos d'Agents Rurals ni, desde luego, a la sociedad catalana, ¿no?

El tema competencial. Aclarar cuáles son las competencias de los Agents y cuáles son las competencias de la Unitat Central de Medi Ambient de Mossos d'Esquadra. Todo este tema yo creo que tiene que, también, estar presente.

Y nos preocupaba especialmente una cuestión que habían manifestado a los Agentes Rurales, que es el hecho de que ellos decían que este año no van a poder hacer, por ejemplo, labores de vigilancia, tal y como tenían acordado con los gestores de parques naturales en Cataluña porque no tienen efectivos. Esos efectivos están dedicados a la PPA. Bueno, pues es un tema que eso ha de poderse tratar.

Mire, yo en cuanto a la Pepa sí quiero hacer una referencia. Yo felicité a los Agentes Rurales por su operativa y por su trabajo en la anterior comisión, pero usted es un alto cargo del *departament* y ha de permitirme que yo le haga crítica política. Este tema de la PPA... Hombre, llevamos desde noviembre de 2025 –van a hacer seis meses– con el brote de peste porcina africana en Cataluña. Esto no es una anécdota sanitaria, esto no es un incidente menor. Esto es una crisis que pone en riesgo uno de los sectores estratégicos de la economía catalana.

En fin. Aún no sabemos a ciencia cierta el origen del brote. Ustedes, por cierto, informaron muy mal de esta cuestión y generando muchísima confusión. El informe preliminar del comité científico dice que tampoco se puede decir que brote surge del laboratorio IRTA, pero, en fin, hay que pensar que en ese comité científico están el director de IRTA, el director de biocontención de IRTA, la jefa de infraestructuras de

IRTA. Cuanto menos, es francamente cuestionable su informe porque hay un evidente conflicto de intereses, al margen de que –y se lo digo con todo respeto– cuando un socialista habla de virus, pues, nos ponemos a templar, pensando en Fernando Simón hablando del coronavirus y ahora, tristemente, del hantavirus que estamos padeciendo, ¿no?

Esta crisis no surge de la nada. Esta crisis se ha producido porque la izquierda ha, entre otras cosas, criminalizado a los cazadores, ha llamado «contaminadores» a los agricultores y ganaderos y eso ha provocado una sobrepoblación de animales silvestres, entre otros de jabalíes. Y estamos donde estamos, entre otras cosas, por estas políticas de la izquierda, muy alineadas con esta agenda 2030 que ustedes tanto proclaman y que nos ha condenado a la actual situación.

Por tanto, creemos que basta de jugar con el pan y la seguridad de los catalanes y para poder presumir de animalistas en Bruselas.

Muchísimas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Tindria la paraula el seu diputat, el senyor Andrés García Berrio. Endavant, diputat.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, agrair la compareixença del dia d'avui de la senyora Elisenda Pérez Esteve, directora general d'Agents Rurals, i el senyor Antoni Mur, inspector en cap del Cos d'Agents Rurals. I també jo crec que és imprescindible i necessari, també, agrair i reconèixer tot el treball quotidià que realitza el Cos d'Agents Rurals i, en especial, després de la crisi desencadenada per la pesta porcina africana. S'està veient no només l'absoluta necessitat de la feina, sinó que el sobreesforç que s'està realitzant des de tot el cos.

Jo crec que en aquest sentit, i per això és important aquest pla estratègic que avui ens presenten. Pensem que és absolutament imprescindible, després d'onze anys que hem passat sense convocatòries al Cos d'Agents Rurals, pràcticament. Tret d'alguna, diguem-ne, molt puntual que ja s'ha senyalitzat. I, després, en relació, per exemple, amb les bases. Jo crec que el que ha passat amb el Cos d'Agents Rurals

ha estat jo crec que un error col·lectiu. Hem de mirar cap al futur, però sí que d'alguna manera està bé entendre quina ha estat la situació que ens ha portat al dia d'avui. Segurament, la decisió de que els Agents Rurals estiguin dins del Departament d'Interior és una bona decisió i, llavors, considerem que de cara al futur s'ha de poder seguir treballant en aquesta línia.

Un dels temes que treballen i que toquen en aquest pla estratègic és la renovació i construcció de noves bases. Efectivament, sabem que la situació és molt complexa, molt complicada. No està a l'alçada de la feina que fa el Cos d'Agents Rurals. El pla que ens presenten és ambiciós. El que sí que els hi direm que serem exigents a l'hora de que es pugui anar complint. Perquè la situació, diguem-ne, que, segurament, han heretat i fruit de que no hi hagi hagut en aquest Parlament o per part d'altres governs una priorització pressupostària i política del Cos d'Agents Rurals ens porten a aquesta decisió. Però això no obsta que ara s'ha de fer la feina, s'ha de poder avançar tot al més ràpid possible en aquests anys que queden endavant.

Com ja han comentat altres grups parlamentaris, la darrera comissió vam tenir la compareixença dels diferents sindicats i sí que considerem que el primer pas, segurament, per poder dur a terme el que planteja aquest pla estratègic és que s'arribi a un acord sindical on es reconeixin de manera clara, diguem-ne, aquestes demandes que fa temps que tenen. I, llavors, en aquest sentit, sí que els hi demanem que aquest pas es pugui fer.

I, efectivament, hi han diferents qüestions que s'estan plantejant, com els complements retributius. No s'està, diguem-ne, adequant la situació a les necessitats que existeixen. Per un altre costat, la incorporació al pla de carrera horitzontal i poder arribar a un pacte i ha un acord en aquest sentit que pugui ser satisfactori per, efectivament, els sindicats i també per les necessitats que té el cos.

I també treballar el pla de carrera vertical. Sabem... I, efectivament, hi ha d'haver una graduació respecte al fet de poder ampliar els agents majors. I això després comportarà el creixement a nivell d'oficials. Però sí que pensem que, segurament, és una de les mancances que es veu en aquest pla estratègic, en aquest pla de carrera vertical. Sabem quina és la situació i sabem que jo crec que està bé que

s'hagi reconegut d'on partim i cap a on volem anar. Però també crec que és important i és feina nostra poder-lo plantejar.

Sí que els volia fer una pregunta, perquè sí que s'ha plantejat i se'ns ha fet saber el fet que no es podrà dur a terme la vigilància en parcs naturals. Els hi volia preguntar per aquesta qüestió en concret. És així com s'aborda aquesta situació de cara a la campanya d'estiu? I si hi ha possibilitat de prendre algun tipus de decisió per garantir que es pugui realitzar aquesta vigilància que ha funcionat de manera correcta.

I res. I que, en la mateixa línia, plantejar que sona bé aquest pla estratègic. Creiem que és ambiciós i ara jo crec que el que toca és dur-lo a terme de manera efectiva. I el primer pas, un cop els hi dic, és que es noti també en les condicions dels agents i en aquests acords que esperem que arribin.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP i tindria la paraula el senyor Xavier Pellicer. Endavant, diputat.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies. Bona tarda. Bona tarda, senyora Pérez i senyor Mur. Bé, primer de tot, agrair-los la presentació i el trasllat que ens han fet de les informacions i del pla estratègic. Ja s'han comentat, preguntat i dit moltes coses. En tot cas, intentaré destacar-ne algunes.

I per nosaltres, per la CUP, el punt principal ara mateix és el punt de no retorn que pensem que s'està arribant amb els treballadors i treballadores de l'àmbit d'Agents Rurals, no?, que ens traslladen que hi ha una decepció profunda, que hi ha un malestar profund i que estan posant damunt la taula unes dates límits per arribar a acords i arribar en determinades qüestions que es produiran durant el proper mes, durant el mes de juny. I que, si no, aniran acompanyades de mobilitzacions i fins i tot de vagues. Llavors, la primera pregunta que els volem fer és què faran per revertir aquesta situació. Què faran perquè no s'arribi a aquest punt de no retorn? I com pensen donar resposta a moltes de les qüestions que ja s'han plantejat? Però ara ja, diguéssim, a contratemps o amb el cronòmetre a la contra, per evitar que en un

moment de sobrecàrrega de tasques per part dels Agents Rurals, amb tasques tan importants i tan imprescindibles com el control de la PPA o amb tot el que suposa l'inici de la campanya d'estiu i totes les tasques importants que fan els Agents Rurals en aquest àmbit, poden mantenir tota aquesta sèrie de tasques. En aquest punt, diguéssim, per nosaltres, que pot ser de no retorn amb mobilitzacions si no es troben solucions ràpides. Per tant, quin és el seu pla més enllà de plans estratègics, d'aquí al mes de juny, per poder donar resposta a aquest creixent malestar, que sembla que està arribant a un punt límit, no?

I, en aquest element, destacar el que nosaltres pensem o que ens han traslladat els treballadors i treballadores que són les principals inquietuds. Per una banda, tota la situació de les bases. Ens han parlat d'uns plans a mig i llarg termini. A l'anterior sessió, recordo que era, ens traslladaven els sindicats que amb aquests plans fins d'aquí a molt temps no es veurien els primers resultats a les bases, que són molt immediats. Ai!, que són necessitats molt immediates. Llavors, hi hauria alguna manera d'accelerar aquestes inversions? Hi hauria d'alguna manera d'ampliar aquestes renovacions de bases? Estem parlant de 2030s, 31, 32, 34.

I també el que ens traslladaven és que quan acabessin de fer totes les obres en totes les bases, segurament, ja començaria a tornar a fer obres en altres bases. No sé si hi ha un pla. És a dir, no estem parlant de posar al dia, sinó que estem parlant de fer unes intervencions d'emergència en moltes d'elles. No sé. Nosaltres pensem que seria interessant si es poguessin redoblar esforços en aquest sentit. Quina és la seva posició? Quina és la posició del Departament d'Interior i del Govern?

L'altra qüestió que ens preocupa és la qüestió de la pèrdua de poder adquisitiu, que és una qüestió que va molt més enllà de l'àmbit concret dels Agents Rurals, però que es planteja també especialment en aquest àmbit i també comparativament amb altres treballadors i treballadores públics i, sobretot, dins del propi Departament d'Interior. Per tant, davant aquesta desigualtat comparativa, per dir-ho d'alguna manera, i sense voler jugar al joc de suma i resta, quin és el plantejament que fan vostès i quina és la resposta que els dona el Departament d'Interior per poder, precisament, donar resposta a un sectors més necessitats dins el departament i en una desigualtat major respecte als avenços que s'han que s'han produït.

També s'ha parlat de complements retributius, de l'escala vertical i horitzontal. També ens sumariem a totes aquestes preguntes que s'han fet i voldríem afegir una qüestió que penso que no ha sortit; si no, és que no he estat prou atent. En tot cas, situar-la, que és..., també, una de les qüestions que ens traslladaven és, en cert moment, algunes dificultats que s'havien trobat en les relacions amb els agents dels Mossos d'Esquadra i amb el Departament d'Interior, tant pel que fa a les investigacions en l'àmbit d'incendis concrets com pel que fa a determinades intervencions en les quals s'ha requerit l'auxili policial o s'han requerit determinades dades i no han acabat d'arribar amb la fluïdesa suficient per poder actuar amb seguretat per part dels Agents Rurals. No sé si han pogut reflexionar sobre aquesta qüestió, si ja els ha donat resposta el Departament d'Interior i si estan satisfets i satisfetes del plantejament que s'ha fet.

I jo diria que, a grans trets, això és el que volia preguntar.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Mixt. Té la paraula la senyora Rosa Maria Soberana. Endavant, diputada.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Gràcies, directora general i inspector en cap, per la seva compareixença i per les seves explicacions. Aliança Catalana valorem molt positivament i els hi donem un mèrit especial a la tasca que fan al Cos d'Agents Rurals. Fan una feina imprescindible per protegir el medi natural, prevenir incendis i garantir el compliment de la normativa. Se'ls exigeixen més funcions amb els mateixos recursos, recursos molt limitats, sense efectius suficients, sense equipaments adequats i sense el suficient suport operatiu. La senyora Elisenda Pérez també ho ha esmentat.

Aliança Catalana els proposem que tots els vehicles dels parcs de bombers que es retiraran del servei en breu que encara tinguin vida útil es puguin destinar als Agents Rurals o a les ADFs en règim de cessió d'ús. Potser seria una manera de que tinguessin més mitjans per poder-hi arribar. Parlem només dels vehicles petits i els

4x4, que, malgrat que no siguin operatius pels Bombers, sí que ho poden ser per a aquestes entitats.

La seguretat ambiental no és secundària, també en forma part, d'aquesta seguretat, i això vol dir prioritzar-la. No amb paperassa, no amb més burocràcia, sinó amb pressupostos, amb presència al territori, amb capacitat d'actuació immediata les vint-i-quatre hores del dia. Cal revisar aquest model amb menys burocràcia i amb més acció i amb més confiança pels professionals que hi treballen cada dia sobre el terreny. Qui coneix els boscos, qui coneix el territori, no necessita discursos, necessita eines. I això és el que crec que vostès necessiten. Que no els facin més promeses i que realment passin a actuar, no?

I, sobretot, el que es necessita és coherència. No es pot parlar de prevenció mentre s'abandona la gestió forestal. Vostès, els Agents Rurals, no poden ser l'última línia, perquè sovint són els que, conjuntament amb les ADFs, arriben els primers al lloc. Si aquest pla no va acompanyat de recursos, de simplificació i d'una aposta pel territori, com molt bé vostè ha dit, col·lapsarà. Nosaltres no volem que col·lapsin, volem que tinguin tot el suport econòmic, d'eines i d'estructura perquè això no passi.

Fitxer 31CISP6

I, finalment, els hi faré una pregunta: què ha passat amb els aspirants d'Agents Rurals que van aprovar les oposicions l'any passat i que van quedar fora?

Lamento no poder-me quedar més perquè estic convocada a una videotrucada amb una conferència per la consellera de Salut i no podré escoltar la resposta, però la recuperaré pel canal del Parlament.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Doncs ara els compareixents, per un torn aproximat d'uns deu minuts, per si volen contestar a les diferents preguntes dels diferents grups parlamentaris. Endavant.

La directora general dels Agents Rurals (Elisenda Pérez Esteve)

D'acord. Doncs gràcies a tots i a totes per les aportacions. Intentarem respondre-ho tot amb aquest temps. Ens anirem partint, també, les respostes amb l'inspector en cap.

Bé, jo crec que, en primer lloc, tothom hem parlat una mica de tot. El pla de bases és, certament, anem tard, és una evidència. I jo crec que no cal que us expliqui la situació actual perquè la coneixen, i el que volem fer és..., precisament, es va fer aquest funcional per anar molt més ràpid. Vull dir, si en un any i mig es pot tenir una base de gent rural, evidentment, doncs això, com s'ha dit, és el fet de poder anar fent i anar tirant endavant. Això és tenir el pressupost evident, doncs, que vagi directament per aquestes bases. Per què una base petita crec que eren uns 2,9 milions d'euros; una regional, doncs, ens n'anem cap a 5 milions d'euros. El Cos d'Agents Rurals teníem 21 milions d'euros a aquest pressupost. Nosaltres encara anem amb els del 2023 i anem amb 11 milions d'euros. Per tant, evidentment, nosaltres amb el nostre propi pressupost no podem assimilar tot aquest pla de bases.

També una mica..., amb això, sí que és cert que Mossos i Bombers sempre tenen més, però és que Mossos i Bombers es financen externament i el Cos d'Agents Rurals és l'únic cos operatiu que es finança únicament i exclusivament amb el pressupost de la Generalitat. Per tant, això també ens fa anar una mica més endarrerits, que no vol dir que ho fem molt, però, evidentment, això també ens fa anar així.

Sobre el tema de Balaguer i Igualada, i la diputada de Junts ens ha dit que sí que anem tard. Nosaltres sempre tenim molta sort i l'empresa que va guanyar tant a Igualada com a Balaguer no va presentar, doncs, la solvència econòmica i hem hagut de passar a la segona. I, per tant, anem un mes tard per aquest problema. Vull dir que hi ha vegades que vols anar molt ràpid i, al final, doncs, hem hagut de passar a la segona i ara s'està tornant a demanar tota la documentació i esperem que aquest mes ja es pugui tirar endavant.

Quan diem «inici d'obres» diem l'inici per l'empresa, eh?, perquè, evidentment, l'adaptació del terreny per nosaltres ja ho comptem com l'inici d'obres; no la primera pedra que comenci el maig, sinó el fet que aquesta empresa ja pugui agafar aquest terreny d'aquesta sessió i que pugui començar a tirar endavant. També, jo crec que

aquí cal trencar una llança a favor dels ajuntaments en que una cessió a la Generalitat no és senzilla. S'han de fer moltíssims tràmits. Se'ls demanen moltes coses. Hi han ajuntaments que són més petits i que, evidentment, nosaltres des d'aquí la veritat és que agraïm moltíssim a tots els ajuntaments que ens estan fent aquestes cessions d'aquests terrenys, però, evidentment, tots aquests tràmits no són fàcils i no són d'un dia per l'altre. I, evidentment, també els hi agraïm. I també posem en valor el fet que és una cessió, que no s'està comprant, que és un ajuntament que deixa un terreny perquè nosaltres puguem construir una futura base.

Amb el fet de que ara mateix les bases no estan logotipades, és cert, estem en llocs, com hem dit, que no són els que toquen. Per això mateix volem fer un funcional, en el qual aquest funcional serà que totes les bases d'Agents Rurals tindran unes característiques similars. I, per tant, si d'aquí a uns anys, quan n'hi hagi més d'una i més de dues i més de tres i més de deu, doncs, quan passem per davant es veurà que és una base d'Agents Rurals, perquè tindrà una imatge corporativa diferent. Ara mateix, doncs, evidentment, no és fàcil traslladar-nos a segons quins llocs. Estem parlant d'un cost operatiu, no d'un cos administratiu, que se'n va amb l'ordinador. Per tant, necessitem uns llocs específics que no són fàcils de trobar i que, per tant, evidentment, per a nosaltres el pla de bases és molt important i per això també està posat en aquest pla estratègic.

Sobre el tema de les millores salarials, evidentment, com he comentat, ens autofinancem. I això ens aporta una resposta en la que no som tan ràpids com voldríem i com mereix el cos. Nosaltres som molt conscients que el cos es mereix lo millor, evidentment, i estem intentant que això tiri endavant. El pla de carrera nosaltres no tenim habilitació per poder-lo negociar. Portem dos anys intentant que s'aprovi amb la llei d'acompanyament dels pressupostos, que, com sabeu, no ha tirat i que, evidentment, el que hem fet ara... I això, doncs, la resposta que alguns grups ens heu demanat què farem: doncs un pla B. Tirem endavant un pla normatiu en el qual es modifiqui la llei perquè hi pugui haver aquesta habilitació per al pla de carrera, perquè pensem que és imprescindible que tinguin aquest pla de carrera. I, per tant, el que hem fet és iniciar, ja, un grup de treball intern, el qual serà aquest divendres, aquest proper divendres, en el qual parlarem del pla de carrera i també dels complements retributius, que ja s'han parlat en altres grups de treball i que pensem

que tots estem d'acord en que haurem de començar-ho a iniciar, perquè, evidentment, s'ho mereixen i ho hem de negociar.

Hi han uns complements que ja s'han pactat i ja se'ls ha passat als sindicats. Se'ls estan estudiant i aquest divendres parlarem i intentarem trobar, doncs, aquest camí, que no és fàcil perquè, evidentment, tenim el que tenim, però estem molt d'acord en que ho hem de negociar, que ho hem de batallar i que els Agents Rurals no poden seguir tenint aquestes pèrdues econòmiques, diguem-ne, o aquesta pèrdua de poder adquisitiu, com dèiem, en tirar-ho endavant.

Certament, la PPA ha sigut un repte. És un repte. Jo crec que ningú estava preparat per una emergència tan tan bèstia, si m'ho permeten dir d'aquesta manera, i tan llarga, no? Perquè és una emergència molt llarga. Portem més de cinc mesos. Evidentment, el Cos d'Agents Rurals està en un moment complicat d'efectius, perquè, per sort per a molts, s'ha aprovat la jubilació anticipada, però això també vol dir que nosaltres ho patim directament perquè se n'està anant més gent de la que va entrar aquest mateix desembre. Evidentment, estem molt contents perquè tothom l'ha lluitat, aquesta jubilació anticipada. Ells els primers, mereixen jubilar-se, però, evidentment, si m'ho permeten dir com a directora, a mi em va fatal que se'ns jubili tothom ara, perquè ens estem quedant sense comandaments i sense agents. Però haurem de lluitar durant tot aquest temps per poder-ho tirar endavant.

La prioritat ara mateix és la PPA. És una emergència de país que pot tenir unes conseqüències devastadores per a tothom i, per tant, nosaltres posem tots els efectius que necessitem en aquest operatiu, certament. Doncs no podem dir-los quan s'acabarà o quan no s'acabarà, perquè això ningú ho sap. Nosaltres som el grup d'intervenció, que lidera el Cos d'Agents Rurals, el grup d'ordre líder dels Mossos. I, evidentment, això és una emergència que porta el Departament d'Agricultura i nosaltres el que fem és ajudar-los, estar al seu costat i tirar endavant i intentar seguir contenint, com fins ara, aquesta malaltia, que, per tant, és veritat que és un repte, però que ara mateix entenem que tothom està molt cansat.

Tothom està molt cansat, és cert, però n'estem aprenent moltíssim –moltíssim. Ens estem organitzant d'una manera increïble i ara cada cop més ens estem intentant planificar perquè, evidentment, de cara a la pròxima campanya d'incendis, que

començarà en breu, puguem tenir, doncs, blindat, evidentment, el fet de seguir fent prevenció d'incendis, com sabeu amb el pla Alfa, i també amb el tancament de massissos, però també la investigació de les causes dels incendis, la perimetració d'aquest incendi per poder seguir donant..., durant tot aquest recolzament, per tot el tema de la PPA.

Bé, tot el tema de manca de convocatòries, evidentment, ho farem. Certament, és possible que no arribem a 1.300 agents el 2030. El Cos d'Agents Rurals no té capacitat per..., ara ho diré una mica bèstia, però per fornejar agents rurals amb més de cent vint, perquè els formadors són propis del Cos d'Agents Rurals. Per tant, nosaltres tenim un màxim, que són cent vint agents rurals a cada convocatòria. Aquest setembre n'entren 127 a l'ISPC, l'any que ve n'entraran cent..., més les jubilacions que puguem acumular. Per tant, és cert que potser no arribem a aquest 1.300, però quan vam presentar aquest pla no hi havia la jubilació anticipada aprovada i, evidentment, això farà que..., ara, això no vol dir que no ho tirem endavant, que no ho intentem i que no ho trobem, perquè, evidentment, nosaltres necessitem tenir una bona base per poder fer que aquesta piràmide, com també han dit, sigui equilibrada.

Si cada dos anys hem de fer convocatòries i n'hem de fer cada any en temes de generació d'oficials, ho farem, perquè, evidentment, tots els agents majors que surtin ara, doncs, d'aquí a dos anys aniran a oficials i ens anirem quedant sense això. I això és una roda que hem començat a girar, que ens està costant molt, però que l'hem començat a girar i que, evidentment, nosaltres sempre diem que necessitem una mica més de temps i una mica més de paciència per part de per part de tothom, perquè no és fàcil donar-li la volta a tant de temps sense convocatòries. Vull dir, no ho podem fer d'una altra manera. Això no vol dir que el fet de que fem més convocatòries no hi hagi qualitat en la selecció. Evidentment, doncs, ara no hi és la diputada, però, evidentment, hi ha persones que no han aprovat les pràctiques o no han aprovat el curs i, evidentment, a nosaltres ens sap molt de greu perquè necessitarem molta gent, però la qualitat hi serà i, evidentment, l'ISPC està... Nosaltres confiem moltíssim. I, a més, cada cop tenim més estructura per poder-ho tirar endavant i per poder seguir fent que aquests agents rurals surtin preparadíssims per seguir endavant.

I em sembla que...

Bé, et deixo la part operativa.

L'inspector en cap dels Agents Rurals (Antoni Mur)

Respecte als comentaris que hi han hagut sobre la coordinació amb Mossos d'Esquadra, nosaltres tenim establertes més a regionals i una més a central de coordinació amb Mossos d'Esquadra.

Sí que s'han donat alguns problemes puntuals, que s'estan analitzant, d'informació que s'ha demanat a través de la sala nostra a la sala dels Mossos i no s'ha respost de forma immediata quan els protocols així ho contemplen. Aleshores, el que hem parlat dels Mossos d'Esquadra és, de cada un d'aquests casos, analitzar, veure on ha estat el problema per mirar de que no es torni a reproduir. Però l'entesa està, els documents estan, els protocols estan formalitzats i revisats i estem amb aquesta feina de veure aquest cas que s'ha donat per què s'ha donat. Si hi ha hagut una mala interpretació per part de l'operador que estava rebent, del mosso que estava a la sala i estava rebent la sol·licitud o no estava informat, prou ben informat. O potser nosaltres no ens hem explicat bé. Però que s'està fent aquesta revisió.

Amb el tema dels espais naturals, no és que deixem de vigilar els espais naturals, eh? El que no farem aquest any és el reforç que vam fer l'any passat, que vam fer una prova pilot. Perquè vam aplicar un paquet d'hores extres extraordinari per poder cobrir millor del que fèiem fins ara els espais naturals. Però no deixarem espais naturals abandonats. Senzillament, no podrem fer l'esforç que vam fer l'any passat d'incorporació de més gent en dies de descans, perquè ara mateix la gent la tenim focalitzada a la pesta porcina africana.

Un apunt, només, breu, amb el tema de la pesta porcina africana. Nosaltres estem intentant externalitzar tot el que puguem, totes les operacions que fem de control de l'activitat. Ja ho hem fet amb les extraccions, ho hem fet amb la desinfecció. Ara mateix estem dedicant bastanta gent a revisar els tancaments que tenim de..., perimetrals i estem estudiant substituir també els agents que fan aquests tancaments, que són, entre Mossos i Agents Rurals, una trentena d'agents cada dia que estan dedicats a això. Però sí que hi han coses que han de fer agents de l'autoritat, perquè estem aixecant actes, estem garantint les mesures de

bioseguretat. I això ho hem de continuar fent agents. Però tot allò que puguem fer amb personal que no requereixi la condició d'agent de l'autoritat estem intentant externalitzar-ho, d'acord?

I crec que ja està. El tema del suport administratiu, per les àrees regionals la previsió és que hi hagi un responsable de coordinació administrativa regional, una auxiliar administrativa i una administrativa. I a les àrees bàsiques hi ha d'haver una administrativa a cada una de les àrees bàsiques.

I pel que s'havia comentat dels vehicles de Bombers, nosaltres hem renovat tota la flota de vehicles, tota, absolutament tota. Tenim tots els vehicles nous de trinka, en aquests moments, i amb un estàndard de qualitat extraordinari, millor del que havíem tingut mai, fruit de l'anterior pla estratègic. El tema de la cessió de cotxes de Bombers a les ADFs és un tema del Departament d'Agricultura. En tot cas, no és d'Agents Rurals.

I no sé si em deixo alguna cosa important. El tema de les armes. Nosaltres fa temps que hem demanat al Ministeri d'Interior que ens autoritzi la incorporació d'armes curtes. Armes llargues en tenim pels serveis que fem ordinaris, sobretot de caça, i hem demanat la defensa extensible com un element de defensa no letal. A mi no em consta que hi hagi cap altre cos d'agents forestals que porti armes de foc, ni curtes ni llargues. A mi el que em consta és que n'hi han alguns que porten l'esprai i de manera més o menys oficiosa, eh?, però, si té vostè la constància, doncs, m'agradaria conèixer-ho.

Res més, per ara.

El president

Doncs moltíssimes gràcies a la senyora Elisenda Pérez i al senyor Antoni Mur per la compareixença. I si queda alguna cosa, doncs, entenc qualsevol cosa, poden contactar amb els diputats. Moltíssimes gràcies.

Fem un parell de minuts de recés i donem pas a la següent compareixença.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 31CISP7

El president

Bé, doncs, si us sembla, continuem la comissió.

Compareixences

357-01192/15 i 357-01331/15

Amb la compareixença del director del Servei Català de Trànsit davant d'aquesta comissió d'Interior i Seguretat Pública per informar sobre els accidents de l'autopista AP-7 al sud de Catalunya i també per informar sobre l'augment de la sinistralitat a les carreteres.

Benvingut, director, i endavant. El temps d'intervenció, eh?, més o menys, de trenta minuts del compareixent. Després cinc minuts per a cada un dels grups parlamentaris i després tindria un torn per poder contestar les diferents qüestions, de quinze minuts, aproximadament. Endavant.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

El director del Servei Català de Trànsit (Ramon Lamiel Villaró)

Bona tarda, president. Membres de la Mesa, diputats, diputades i els companys del Servei Català de Trànsit que m'acompanyen, l'equip directiu, subdirectors i la responsable de Comunicació...

Bé, venim a parlar de la disminució de sinistralitat i no tant de l'augment, sinó de la disminució, que també és una bona notícia. Però, com sempre diem, quan hi ha una víctima mortal nosaltres no podem estar satisfets i, per tant, no estem satisfets. Ja sempre comencem la intervenció dient això. Però sí que les xifres són unes xifres que ens animen a continuar en aquesta mateixa línia, perquè són unes xifres de reducció interessants, que explicaré i, per tant, mostraré.

Una primera...

Com passo per aquí? Així, no? *(Pausa.)*

Una primera repassada a les xifres dels darrers anys. Nosaltres prenem com a referència sempre el 2019, com totes les autoritats europees. Sempre t'has de marcar una reducció respecte al 19, i al 2030 hauríem d'haver arribat a una reducció del cinquanta per cent respecte a les víctimes mortals del 19. Totes les autoritats europees tenen aquest horitzó, totes. I, per tant, nosaltres sempre hem agafat aquest horitzó com a referència en seguretat viària.

Així ho contempla el pla nostre de seguretat viària, però per arribar al 2030 amb aquesta reducció nosaltres el que ens marquem en els plans són reduccions possibles cada trienni. I aquí ens vam marcar unes reduccions que, com poden veure vostès en aquesta columna que hi posa «2026» de color gris..., aquí són els objectius de reducció que estan recollits en el pla. Són els objectius generals de reducció recollits en el pla. I cada any d'aquest trienni que durarà aquest pla, 2024-2026, quins nivells de reducció estem assolint.

Com poden veure, doncs, el verd predomina. Si bé el 2025 vam arribar a una reducció del divuit per cent i volíem haver estat en el vint per cent en zona interurbana, però en zona urbana i interurbana, que és la tercera fila, les víctimes mortals totals veuran que vam aconseguir arribar al vint per cent de reducció que ens hem marcat. Tot i que el vint per cent l'hem d'aconseguir aquest any 2026, però, hem anat aconseguint aquesta reducció de víctimes mortals

També els hi portem què està passant aquest 2026, que és la columna tercera d'on es veu el 2026. El 2026 el que està passant respecte als quatre primers mesos dels anteriors anys, ja sigui 2019, ja sigui 2025, d'acord? Aquesta columna que ara descriuré què està passant el 2026. Aquesta columna que hi posa «2026» és la reducció als quatre primers mesos respecte als quatre primers mesos del 2019. Sempre, eh? I hi ha una reducció del trenta-nou per cent de les víctimes en zona interurbana. De les dades de víctimes en zona urbana no tenim encara un recull consolidat i, per tant, no ho hem posat. Però de la suma, només de víctimes, també seria..., la suma total en aquests moments seria aquest trenta-nou per cent de reducció.

Quant a vianants, hi ha aquesta reducció del disset per cent. Després parlarem dels vianants. Quant a motos, si veuen vostès els motoristes, és on tenim el vermell. Hi

ha un lleuger augment del quinze per cent. En números absoluts són quinze víctimes mortals en moto. L'any passat eren 19 i el 2019 eren tretze. Per tant, respecte al 19 hi ha un increment d'aquest quinze per cent, però respecte a l'any passat hi ha reducció d'un vint-i-u per cent.

Van seguit, eh? Són aquesta reducció del 26 respecte al 19 i el 2026 versus 25, què passa respecte a l'any passat.

Per tant, aquí què és el que ens preocupa? Ens preocupen les motos, que també ens fan créixer la sinistralitat en el que s'anomena els «col·lectius vulnerables», que són vianants, ciclistes i motoristes. Per tant, el fet de que a les motos no aconseguim encara dominar la sinistralitat i reduir tal com voldríem fa que el conjunt de col·lectius vulnerables també s'incrementi aquest nou per cent. Respecte al 19, però respecte al 25 hi ha una reducció del dotze per cent.

Nosaltres no tenim cap inconvenient i els passem la presentació, eh?

Si anem als anys anteriors, veiem aquests vermells: el 19, el disset per cent, el trenta-tres per cent... Què ens va passar el 24 i que ens va passar el 25? Doncs com poden veure, vam tenir aquest increment de mortalitat dels perfils més joves de conductors. I aquí hi va pesar, i molt i molt i molt, durant tot l'any i no vam aconseguir reduir-ho, la nit de Carnaval del 2025, que van morir unes quantes persones joves, entre cinc i sis persones joves, que van morir. Per tant, això és el que ens va passar i les xifres del 2025 ho reflecteixen molt clarament.

Si he de resumir el 2025, i no m'hi estendré gaire més, hem de dir: el juliol a Lleida no va anar bé, la nit de Carnaval no va anar bé i l'AP 7 no va anar bé. Vam tenir disset víctimes mortals a l'AP-7. Això seria la conclusió del 2025. Però, tot i així, vam aconseguir una reducció del divuit per cent i una reducció del vint per cent, si consolidem els urbans, les víctimes mortals urbanes.

Això és perquè vegin els colors, només. Si veuen les xifres, perfecte. Ja els passarem la presentació, però sé que costen de veure.

Això és una altra de les mesures que té la Unió Europea, unes mesures de seguretat viària que són les persones que han mort a trenta dies per cada milió d'habitants. Aquest és, de fet, l'indicador al qual hem de passar comptes a nivell europeu sempre.

Les dades són del 2023 perquè són les últimes consolidades i costa molt obtenir aquesta informació. Però, si veuen, el groc és Catalunya. Catalunya està en aquest trenta-sis víctimes mortals per milió d'habitants. Víctimes mortals, repeteixo, a trenta dies; no a vint-i-quatre hores, sinó a trenta dies. Són persones que probablement han sobreviscut en un estat crític, però durant el primer mes moren. Per tant, aquestes també es compten, perquè una vegada un periodista ens preguntava si no ho comptàvem. Sí, ho comptem amb aquest indicador. I és l'indicador que passem comptes a nivell europeu. I nosaltres estem –és el groc– en 36 i el que és Espanya, que consolidem també dintre del valor d'Espanya, són 38. I la mitjana europea és 46 víctimes per milió. Per tant, estem en la part de davant de reducció de sinistralitat i, per tant, amb taxes de reducció de víctimes mortals.

I al de sota també posem les coses que no ens van tan bé com a Catalunya, perquè no ens van bé, però que anem de costat amb el que seria a Itàlia, Portugal i Croàcia: són les motos. I aquí és dels països més «moteros», que se'n diu. I, per tant, nosaltres formem part d'aquest paquet de països. I aquí estem, amb onze víctimes mortals per milió d'habitants. Sempre ho repeteixo, a trenta dies. Víctimes a trenta dies per milió d'habitants, que és interessant conèixer. Per això tots els nostres esforços o molts dels nostres esforços són en la reducció de sinistralitat d'aquest col·lectiu de motos, amb tota una bateria de propostes.

Aquí ara entrarem amb el que passa aquest any 2026. Aquest any 2026 hi ha una reducció de víctimes mortals del trenta-nou per cent respecte al 19 i del trenta-set per cent respecte al 2025. D'accidents mortals també hi ha una reducció. I el més interessant per nosaltres, que està passant aquest any i que, per tant, ens, en certa manera, indica que hem de continuar en aquesta línia, que és una línia positiva, és que també els ferits greus estan disminuint. Quant agregues morts, persones mortes i ferides greus, estan disminuint un divuit per cent respecte al 19 i un deu per cent respecte al 25, tant el que seria amb víctimes mortals i ferits greus com en ferits greus segregats per si sol; també hi ha una disminució.

Això és cada mes. Què ens ha passat cada mes? I aquí una petita reflexió. Cada mes hem anat també disminuint... Perdó. Cada mes hem anat disminuint respecte al 2025 i respecte al 2019. Aquí podríem pensar que tota aquella cadena

d'inclemències meteorològiques ens ha ajudat a contenir mobilitat i, per tant, hem contingut també sinistralitat, però ara veurem amb algunes dades que no és exactament així. I, de fet, aquelles inclemències meteorològiques eren inclemències on la mínima mobilitat podia tenir un accident, perquè eren circumstàncies no molt idònies per a la conducció. Per tant, hi ha una reducció al gener, hi ha una reducció al febrer, hi ha una reducció al març, hi ha una reducció a l'abril i hi ha una reducció en aquests moments, tot i que molt tènue i molt mínima, al maig, que en portem els primers dies.

Aquí és en xifres absolutes això que els deia, una altra gràfica que es veu. Amb víctimes mortals, cinquanta-sis víctimes mortals el 19, cinquanta-quatre el 2025, trenta-quatre aquest any. Ho repeteixo, aquests mesos que portem; aquests quatre mesos més aquests dies de maig.

Amb ferits greus, doncs, veuen també les taxes de reducció, amb morts i ferits greus agregats també. I, llavors, en els accidents. A vegades comptes les víctimes, però per separat també comptes els accidents que han provocat aquestes víctimes. Per tant, estem, amb tot, en taxes de reducció. Però –sempre hi ha un «però»– hem incrementat la mobilitat un tres per cent. L'increment de la mobilitat d'un tres per cent

Fitxer 31CISP8

el que ocasiona ha de sortir per alguna banda. Aquest increment de mobilitat, el que ocasiona és molta més agitació i interacció entre els vehicles, entre els que usen la via interurbana o via urbana per moure's. I, per tant, tenim un increment d'un 3,5 per cent de les víctimes totals. Serien les víctimes lleus el que se'ns han incrementat. Però quant a severitat i quant a lesivitat hi ha reducció; quant a víctimes globals, hi ha un lleuger increment, però creiem que les xifres en aquests moments van en el bon camí.

Aquí és respecte a l'objectiu que abans els deia, que els hi he ensenyat en aquesta primera diapositiva. És, si hi ha una reducció del vint per cent en víctimes mortals, l'estem aconseguint. Una reducció de morts i ferits greus estem en un divuit, quan hauríem d'aconseguir un vint, tot i que el pla no marca aquest vint, però nosaltres ens ho posem també com a objectiu. Estem en un divuit. I quant a l'objectiu

d'accidents, en si accidents mortals, hi ha una reducció del trenta-nou per cent, que és gairebé el doble de l'objectiu.

Per demarcacions, nosaltres funcionem per demarcacions. Llavors, hi ha la demarcació de Barcelona, que hi ha reducció notable respecte a l'any passat, respecte al 25. Hi ha la demarcació de Girona també amb taxes de reducció. Hi ha la demarcació de Lleida també amb taxes de reducció. I hi ha la demarcació de Tarragona, que ja l'any passat va ser l'única demarcació que va aconseguir reduir respecte al 19 i respecte al 2024. L'any passat, 25. Però aquest any continuarem reduint víctimes mortals.

Aquí és per tipus de vehicle. Aquest també és interessant. Destaca molt i molt la reducció dels vehicles lleugers. Hem passat de vint-i-vuit víctimes el 2019, vint-i-una víctimes el 2025, nou víctimes el 26. Destaca molt la reducció de vehicles. Però, i aquí és el que els comentava abans, s'emporta una part de la mortalitat i de la lesivitat el col·lectiu de motoristes. A la dreta poden veure aquesta gràfica on hi han els motoristes: tretze, dinou, quinze. Hi ha una reducció respecte a l'any passat, però no respecte al 19, que és l'objectiu. I el quaranta-quatre per cent de les víctimes mortals són motoristes. Són motoristes el quaranta-quatre per cent de les víctimes mortals.

Què hi fem als motoristes? Què fem pels motoristes? Què fem amb els motoristes? Fem diferents actuacions. La primera actuació que fem són campanyes de comunicació. Vam fer, de fet, campanyes específiques de conscienciació vinculades a motoristes. Fem formació. A carretera, fem una formació que es diu Formació 3.0, que donem unes hores pràctiques de formació als motoristes perquè puguin entendre com condueixen. Els gravem i els ensenym després quines incorreccions o quins mals hàbits tenen i com de malament poden haver conduït en aquells moments que els hem estat revisant. Se'ls hi dona aquesta filmació perquè condueixin els seus hàbits en la conducció, però amb això no n'hi ha prou.

L'altra cosa que fem és: hem posat unes marques a la carretera per primera vegada. Ho hem fet n dues carreteres, una del Departament de Territori a la zona del Vallès i una que és la collada de Toses, del Ministerio, marcant corbes, unes corbes amb uns senyals que els indiquen la traçada als motoristes. Les primeres anàlisis que

tenim després d'aquests mesos de tenir aquestes marques a carretera, un seixanta-cinc per cent dels motoristes al respecte, aquest guiatge de la traçada. I ara el que volem és estendre-ho més.

I, efectivament, també hi ha control, control de motos. De fet, abans es feia un control que se'n deia «prevenció d'accidents de motos», els controls Premots, amb els companys i companyes de Mossos d'Esquadra, que es feien en unes èpoques determinades: sempre a partir de la primavera, primavera-estiu; estiu no tant, perquè no és un bon temps per la moto, però a la tardor, no? Bé, ara dura tot l'any, pràcticament, perquè també la bonança climàtica fa que la moto sigui un vehicle per desplaçar-se durant tot l'any. I, per tant, nosaltres fem aquest control durant tot l'any. I, segurament, tothom busca sistemes de mobilitat fàcils i la moto s'ha incrementat també com a sistema de mobilitat en aquests moments.

Aquí els ensenjem els col·lectius vulnerables, la suma dels tres col·lectius. Però, com poden veure, el que pesa més, el col·lectiu que pesa més aquí en aquest conjunt de vulnerables, torna a ser la moto. No m'estendré més, es veu molt clarament.

Quant al perfil home-dona, jo em quedaria amb el percentatge que hi ha de color groc, final, a la barra de baix a sota, i que això és..., és tossut aquest percentatge, malauradament, que és el vuitanta per cent de les víctimes mortals cada any –i aquí no són una excepció aquests quatre primers mesos– són homes. Per tant, es maten els homes. És una constatació. Són homes. I el setanta per cent de morts i ferits greus, quan agrupes ferits greus també en l'anàlisi, són homes. I en accidents globals, el seixanta per cent són homes. Per tant, és una dada que sempre volem ressaltar perquè es conegui. De fet, això també comporta que nosaltres mirem la formació viària d'una forma un pèl diferent, sabent que són els homes els principals als que ens hem de dirigir.

Per edats. Per edats, jo vull destacar dues coses. Així és com els assenyalava que l'any 25 va ser un any difícil, dolent, perquè van morir persones menors de trenta-cinc anys..., van morir..., era un percentatge elevat de persones menors de trenta-cinc anys, joves, que van morir, aquest any hem aconseguit reduir aquestes franges d'edat. Hem aconseguit reduir-les. Hem passat d'onze víctimes mortals l'any passat

en aquestes dates a quatre aquest any. Ho torno a repetir. Ho he dit al principi, però no vull que quedi..., vull que es recordi mentre vaig intervenint: nosaltres quatre és molt, eh? És a dir, quatre, no podem estar mai satisfets. Però, és clar, estem donant aquestes dades per explicar que el que fem creiem que va en la línia correcta.

I vull fer referència a la franja de majors de setanta-quatre anys. És bastant bastant simptomàtic el que està passant i els de majors de seixanta-cinc anys també. Ara encara no es veu, són els quatre primers mesos, però al llarg de l'any es veu. És, segurament, la població que ens anem fent grans, que encara tenim habilitats per conduir, que estem en plenitud de funcions cognitives per conduir bé i estem rebaixant molt la taxa. És el col·lectiu que potser ens ajuda més a rebaixar les xifres de sinistralitat. Són persones que abans potser patien accidents i ara no els pateixen. També és veritat que això..., hi pot haver una part de petjada de la pandèmia. L'altre dia ho discutíem analitzant les dades i probablement hi ha una part de la població que durant la pandèmia va morir, eh? I, per tant, aquests majors de setanta-cinc anys es poden veure afectats per això. Però –però– és notable i destacable. Aquestes persones d'aquestes edats són també les més permeables a les campanyes que llancem. Per tant, és bo que reduïm en aquestes franges.

El nombre de morts per dia i franja. Aquí hi ha una petita trampa que sempre hem d'explicar i hem de desagregar, que és que surten els dies feiners, si ho veuen, amb una agrupació de sinistralitat de vuit persones mortes al que seria el dematí i dues persones a la tarda, no? Però aquí hi han quatre dies afegits: dilluns, dimarts, dimecres i dijous. Hauríem de segregar per dies, però ho agrupem perquè són dies de mobilitat obligada, feiners. Per tant, aquests números s'han de relativitzar. En canvi, els diumenges són un dia sol; en canvi, els divendres són un dia sol i, en canvi, els dissabtes són un dia sol. Això què vol dir? Vol dir que a vegades el que passi un diumenge i un diumenge a la tarda ens ha d'interessar tant o més que el que pot passar durant els dies feiners. I fer polítiques perquè no passin coses a les tardes, que és on tenim sinistralitat i se'ns acumula, i fer polítiques perquè no ens passin coses ni en operacions i no ens passin sinistres en operacions especials o caps de setmana. De fet, les reunions permanents setmanals que mantenim amb els companys i companyes de la comissaria de Mobilitat de Mossos d'Esquadra i amb la comissària va en aquest sentit, de revisar què és el que hem de fer per poder

cobrir i per poder evitar la sinistralitat en aquestes franges on detectem que se'ns acumula sinistralitat, víctimes mortals i ferits greus.

Aquí, algunes idees de futur, que no deixen de ser propostes per a... Propostes. Per a les motocicletes ja les he descrit. És tot aquest sumatori de projectes, programes, activitats, no?, que és comunicació, campanyes, formació a carretera, eminentment pràctica, que sigui atractiva; és gratuïta; el que és millora de la infraestructura amb tot el que puguem. Hi ha algunes altres idees en el pla de seguretat viària, que encara s'han de posar en marxa, i els controls, d'acord?

Però vull destacar també els vianants, que no n'he parlat. Què ha passat aquest any amb els vianants? De les persones que han mort vianants, dues de les persones van morir en zones perimetrals del seu municipi, passejant pel seu municipi, en aquelles carreteres on potser el trànsit està més pacificat però no prou i hi ha una barreja de trànsit, doncs, que pot ser perillosa en algun moment. I creuant aquestes carreteres aquestes persones van morint. Eren persones de més de cinquanta anys segur. Ara no recordo exactament el perfil concret, però eren majors de cinquanta anys. Això encara ens anima més a fer propostes per als municipis. De fet, nosaltres fem plans locals de seguretat viària, fem estudis tècnics pels municipis, però donem subvencions per als municipis.

Aquest any, segurament serà la tercera edició que donarem de subvencions. Hem finançat ja, aproximadament, cent seixanta municipis, projectes que permeten això: segregar vies, donar espai per als vianants, evitar aquests tipus de sinistralitat, que acaben sumant i acaben sent una tragèdia per a la persona que ho ha patit i per a les famílies que ho han patit. Per tant, continuarem desplegant aquesta política d'atenció als ens locals amb un afegit: que ja hem començat a aplicar als ens locals, en aquest cas als municipis, i que també els hi vull traslladar, que és que molts d'aquests municipis ens han demanat radars de travessera, radars en aquestes carreteres que travessen els municipis. Nosaltres començarem a cedir aquesta competència perquè els municipis ho puguin fer. Ja tenim un primer llistat. Tenim ja un acord de govern previst per fer-ho i unes condicions determinades per poder fer aquesta cessió. Per tant, això es farà. Ja hem parlat amb alguns municipis, per evitar, precisament, aquests atropellaments.

I això és el resum final, les conclusions: aquesta reducció de sinistralitat del trenta-nou per cent, la reducció del divuit per cent de ferits. Quasi doblem l'objectiu en aquests moments de reducció del vint per cent; estem en un quaranta, trenta-nou i escaig; un increment de mobilitat del tres per cent en un any. Això estic parlant d'ara, 6 de maig. Però en un any on la mobilitat serà una mobilitat molt pressionada. Tenim esdeveniments diversos que pressionaran molt la mobilitat. Per tant, esperem també uns moments difícils quant a mobilitat i hem d'estar atents perquè la sinistralitat no s'incrementi. I una reducció d'accidents mortals a les quatre demarcacions. De mitjana, és aquest trenta-nou per cent.

Entrem en l'AP-7.

Quant tinc, president? (*Veus de fons.*) Ah, set minuts. D'acord.

Entrem en l'AP-7. Aquesta gràfica és interessant, els volíem ensenyar. Tenim moltes ganes d'ensenyar-la i, de fet, hem estat convidats per diferents cambres de comerç i grups empresarials, d'empresaris de comarques, i els expliquem què és l'AP-7. Aquesta foto ensenya molt bé què és l'AP-7. Això és d'una col·laboració que hem fet com a Servei Català de Trànsit amb el RACC. Fem nosaltres una cosa que es diu iRAP, que és una auditoria de carreteres cada any. I valorem els índexs de perillositat de diferents trams d'aquestes carreteres. Ja avanço per dir que l'autopista AP-7 no hi surt com a índex de perillositat. No hi surten trams en aquesta anàlisi, però sí que hi han trams amb problemes, eh?

I el RACC ens va convidar a participar també en aquesta anàlisi dels mil quilòmetres d'AP-7, des de la Jonquera fins Almeria. I aquest és el dibuix: el que és en vermell, bé, aquest marró més fort, no sé si vermell, és la mobilitat global, les intensitats mitjanes diàries d'aquesta autopista. I es pot veure clarament com l'agitació màxima de mobilitat, i és una mobilitat molt interna, és a Catalunya. I l'autopista va fent alguns pics a la zona de València. Fa un altre pic a la zona d'Alacant. Fa un pic més lleuger a la zona de Múrcia i després baixa.

I el que és més marró són els camions. Aquest perfil marró són els camions. I si ens hi fixem, entren pràcticament els mateixos camions per la Jonquera que els que poden acabar sortint entre Tarragona i Castelló. Vas més tocant a Castelló, que seria l'Ebre, eh?, seria Ulldecona. Són uns tretze mil camions. Però la diferència és que a

la Jonquera hi han tres carrils i a l'Ebre hi han dos carrils. Aquesta és la gran diferència. I ara veurem què provoca aquesta diferència.

Podríem estar analitzant més aquesta gràfica, però el que vull que entenguin i vegin és que el volum de mobilitat, d'agitació, de circulació i de trànsit que congreguen els quilometratges de Catalunya no s'assemblen en res al que passa a la resta de l'AP-7, però no s'assemblen en res al que passa a la Península. Això dit pel propi *ministerio*, amb el qual tenim una relació fluida i anem parlant i anem actuant.

Una altra de les dades que els puc donar de l'AP-7 en aquests moments és com està anant l'AP-7, aquests quatre mesos, quant a sinistralitat. Tenim: víctimes mortals, tres. Les mateixes víctimes que teníem el 19. També els tinc aquí resumit les víctimes que teníem els altres anys. El 2022,

Fitxer 31CISP9

que és quan comença a tenir l'impacte de l'alliberament, en aquells moments hi havien deu víctimes mortals; el 2023, quatre; el 2024, tres; el 2025, sis, i el 2026, tres. Per tant, estem en el que se'n diu «el retorn a la mitjana», en termes estadístics. I a vegades el que passa a un any no té per què ser el que passi sempre. Però hem d'intentar que les víctimes de qualsevol característica, ja siguin greus, ja siguin mortals, ja siguin en general, siguin les mínimes possibles.

I aquí poden veure, a sota, els trams quilomètrics. El tram del quilòmetre zero al quilòmetre 127 és el tram que va fins a la Roca del Vallès quan entra a la C-60. És un tram molt homogeni fins que entra a la C-60. Aquests accidents que vostès veuen aquí, que són accidents globals, majoritàriament lleus, que són seixanta-sis..., s'acumulen, bàsicament, tant els quaranta-tres com els trenta-quatre del 2019. S'acumulen, bàsicament, a la zona més tocant a Barcelona, no a la zona de Girona. El tram 127-136 aquí és a la zona fins a Granollers. El tram 136-162 és tot el tram central de l'AP-7 del Vallès, la B-30, per entendre'ns; el tram de la B-30. El tram 162-213 va de Martorell fins a sota Vilafranca. El tram 213-265 va fins a Cambrils, i l'altre 265-345, Cambrils-Ulldecona. I aquí hi ha una reducció: Cambrils-Ulldecona és l'únic lloc que aconseguim reduir respecte a l'any passat a trenta-cinc per cent. Hi ha una reducció de víctimes. Alguna cosa hi deuen tenir a veure les mesures que també

hem estat aplicant aquests sis mesos últims en aquella zona. Per tant, estem reduint la sinistralitat, especialment en aquella zona.

Aquesta zona del 136, del punt quilomètric 136 al 162, aquests seixanta-nou accidents el 19. O aquests seixanta-quatre accidents el 25, aquests vuitanta-set accidents totals, ara, el que demostren les xifres és un problema estructural, que és l'enllaç amb la C-58, un problema estructural que en aquests moments ja hi ha projecte per executar i que segurament s'executarà en els propers..., si no aquest any, l'any que ve, que és sortir de l'AP-7 amb doble carril cap a la C-58 i estirar la B-30. És un projecte. És un projecte que resoldrà aquest problema estructural i estructurant que el que provoca és aquesta sinistralitat.

I aquí cal recordar algunes mesures que s'han anat anunciant després d'algunes compareixences, que és controlar l'AP-7 als 344 quilòmetres. Declarar l'AP-7 una zona de control de velocitat. Ara hi tenim els deu carros a l'AP-7. Una cosa que no he dit abans quant a l'anàlisi del 2026: és que aquestes trenta-quatre víctimes mortals que tenim el 2026 s'han repartit en vint-i-vuit carreteres. Aquesta dispersió de la sinistralitat fa que haguem de tenir estratègies més mòbils per contenir la sinistralitat. Per això tenim aquests carros i vam optar per aquests carros. Ara els tenim a l'AP-7 per dominar aquesta autopista i dominar la velocitat d'aquesta autopista tant com puguem.

Separar fluxos de trànsit a la C-58-AP-7. És el que els acabava de dir ara. Aquí hi ha un projecte de carretera pròpiament, i nosaltres teníem un projecte més de trànsit, de fluid, que era separar fluxos: donar prioritat als dos carrils de l'esquerre, els que travessen l'autopista, no els que van cap a la C-58.

Consolidar les mesures de reducció de velocitat i prohibició d'avançaments als camions a la zona de les Terres de l'Ebre. Consolidar amb un sistema de velocitat variable, que ja s'està executant.

Disseny d'una app per a llançar avisos als conductors a l'AP-7. Això ja està en marxa, ja està adjudicat i s'està construint, per dir-ho d'alguna forma, aquesta app. S'està dissenyant aquesta app.

Instal·lar un sistema de velocitat variable –el que els acabo de dir ara– a l'AP-7.

Instal·lar un sistema velocitat variable enriquida amb intel·ligència artificial a cent cinquanta quilòmetres d'autopista, que seria des de Maçanet fins al Vendrell. Això encara no està en fase d'execució i està en fase de projecte. Però ja tenim... Això és un projecte que es dividirà en cinc o sis projectes. El primer projecte ja el tenim i el pensem licitar el proper any.

El que sí que estem avançant i ja ho tenim, i de fet farem una presentació interna perquè la resta de companys del Servei Català de Trànsit ho coneguin i ho puguin fer servir, és aquest sistema de predicció d'accidents que hem fet amb la Universitat Politècnica. En cent quilòmetres serem capaços de predir el risc d'accidents d'aquells cent quilòmetres; bé, aquests cent cinquanta quilòmetres que diem.

I acabo. També voldria ressenyar i ressaltar aquesta formació de conductors de països tercer. Els conductors de països tercers a l'autopista AP-7 ens han crescut la sinistralitat de cent quatre accidents que teníem al 19 a 210 accidents que tenim ara. Necessiten formació. Han de poder treballar, però han de treballar formats i segurs.

I continuar també els controls policials amb els companys de Mossos d'Esquadra al que és el conjunt de l'autopista AP-7, que són aquests macrocontrols de vehicles pesants que anem duent a terme i que continuarem realitzant.

El president

Molt bé, moltíssimes gràcies. Ara seria el torn dels diferents grups parlamentaris. Començaríem pel grup parlamentari proponent, que és el Grup Parlamentari de Junts. Tindria la paraula la diputada, la senyora Irene Negre. Endavant diputada.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Devem coincidir que la pesseta és un caos absolut. L'alliberament de peatges en el seu dia es va fer sense planificació i sense previsió, i la desinversió de l'Estat en infraestructures a Catalunya, quantificada per Foment del Treball just avui mateix, en 49.000 milions d'euros és una obsolescència programada i voluntària per un Estat que sempre juga a la contra de Catalunya.

Ara bé, el que ens afecta avui aquí és la Direcció General de Trànsit de Catalunya. Suposo que –ja ho avanço– a la seua rèplica evitarà posar el retrovisor perquè ja

era director general l'anterior Govern d'Esquerra i ara amb el PSC, exactament des del juny del 2021 i, per tant, hi té les responsabilitats.

Què hem demanat sempre des de Junts? Nosaltres hem demanat sempre menys mesures recaptatòries i més mesures efectives; trams de velocitat variable, que celebrem que per fi ens escoltin. Ha costat, però veiem que n'estan treballant. També més pedagogia entre els conductors, sobretot per la conducció a la dreta, perquè és imprescindible, ja que hi ha, a més, també, els avançaments. La majoria dels accidents saben que són provocats per avançaments de vehicles pesants i que la prohibició d'avançament en dos carrils no es compleix i molts cops, fins i tot quan tenim tres carrils, ens trobem tres camions avançant mútuament i els cotxes al darrere. L'excusa de que són vehicles que venen d'altres països i que no coneixen la normativa tampoc no ens serveix, perquè els d'aquí la coneixen i fan exactament el mateix. Per tant, ens trobem igual. I a hores d'ara jo em passo moltes hores de la meua vida a la carretera. Sé quan surto de casa, no sé quan arribaré al meu destí ni tampoc sé què em trobaré pel camí.

Visc a les Terres de l'Ebre, un territori desconnectat de la capital, un territori desconnectat totalment i que té seriosos problemes de competitivitat també gràcies a les seues mesures. Cent quilòmetres per hora els vehicles. Quan passes de matinada o en hores que no hi ha ningú a la carretera, és una autèntica vergonya haver d'anar a cent quilòmetres per hora. Quan els camions tenen la limitació a vuitanta quilòmetres per hora, no ho respecten. Van a cent quilòmetres per hora. Vostès posen controls de velocitat mitjançant radars, però la velocitat màxima és cent quilòmetres per hora i, per tant, aquests camions no són controlats i circulen, ja li dic, a més de vuitanta quilòmetres per hora i avançant contínuament per llocs on està prohibit l'avançament.

Tenir trams fixes de tan baixa velocitat també pot provocar accidents, perquè depenent de l'hora vas cansat, pots adormir-te, un avançament perillós per a qui no respecta el límit de velocitat. I ara estan arrançant el ferm en alguns trams, que ja mos va bé, ja tocava. Però m'han de deixar remarcar que entre el camp de mines de radars, els esvorancs de la carretera, l'incompliment de posada de grues per retirar ràpid els vehicles, les obres de rehabilitació, els trams de dos carrils sense cap altra

via d'alta capacitat, els accidents, les avaries... Riu-te'n tu de Mario Kart. És una vergonya.

A més, ara un problema afegit: tenim la imposició d'una balisa que, si no poses els quatre intermitents, de dia no et veuen i de nit amb prou faena. Que no tens visibilitat d'un cotxe al voral si hi ha una corba o un desnivell. Què fan vostès per evitar que des de Madrid s'imposi aquesta mesura que només busca fer rics dos ex guàrdies civils que l'han inventada i que ara se'ls ha comprat, tal com hem pogut sentir a diversos mitjans de comunicació en les seues tertúlies?

A més a més, les dades continuen sent colpidores. M'haureu de perdonar. Està fent trampes al solitari: quan vol ho compara amb les dades del 2019 en índexs europeus i quan vol ho compara amb els primers mesos de l'any del 2025 al 2026 perquè les xifres li surten al seu favor. Malauradament, darrere de les xifres hi ha persones les quals tenen nom i cognom i volem enviar el condol, evidentment, a la nostra família, perquè crec que ningú d'aquí voldríem tenir-les. I és evident que tots voldríem tindre un índex de mortalitat zero.

144 morts en accidents de trànsit el 2025, un sis per cent més que en anys anteriors. L'autopista AP-7, especialment en el tram de Tarragona i l'N-II, són les vies que concentren més víctimes mortals. I cal destacar l'augment de víctimes joves. Cinquanta-una persones menors de trenta-cinc van perdre la vida, fet que representa el trenta-cinc per cent del total de morts i dotze més que l'any passat.

Tenim un tram també de la nacional 340 a l'Ebre, que és una carretera comarcal a hores d'ara, amb doble línia contínua. Hem prohibit l'avançament a la via i, a més a més, prohibida la circulació de camions. Aquestes mesures, que quan l'AP-7 era de pagament es van implementar, tenien tot el sentit perquè hi havien molts accidents a la nacional 340, però no s'ha previst per res revisar-les des que s'ha alliberat l'AP-7 per garantir la mobilitat alternativa a l'Ebre quan hi ha col·lapse a l'AP-7.

I dit tot això –acabo, president–, li pregunto: pensen revisar vostès les mesures de la nacional 340 al seu pas pel tram de l'Ebre? S'ha incrementat el nombre de controls d'alcoholèmia, de drogues i de velocitat respecte al 2024 i 2025? Els radars actuals estan ubicats segons criteris de seguretat? Pot aportar les dades que ho justifiquen? Quin impacte mesurable han tingut les sancions en la reducció dels accidents?

Quina previsió tenen per donar resposta als greus problemes de mobilitat que ens trobarem en la construcció del tercer carril de l'AP-7? Quin operatiu tenen previst per al dia 12 d'agost, l'eclipsi solar total, on tindrem una AP-7 col·lapsada, on s'espera una afluència de vehicles molt gran, sobretot al tram sud, que segons el Govern ens ha indicat, tindrem greus problemes de mobilitat? Quin operatiu tenen vostès preparat des de la Direcció General de Trànsit?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Tindria la paraula la seva diputada, la senyora Laia Cañiguerol. Endavant, diputada.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, president. Abans de res, agrair la compareixença del director general en aquesta comissió. Agrair-li, doncs, l'anàlisi de les xifres que ens ha fet, les explicacions. Com a país o com a ciutadans i com a diputats d'aquesta comissió, crec que ens podem alegrar de les xifres del 2026, però també hem de reconèixer que venim d'un 2025 que va ser molt dur, amb unes xifres, doncs, molt dolentes. Per tant, pensem que hem de continuar treballant en la línia.

Qüestions molt diverses, però així, d'aquesta manera, coses que veiem positivament i pensem que és important mantenir-les, coses que pensem que cal fer-hi èmfasi. Per un costat, valorar molt positivament que hagin continuat amb les subvencions als ajuntaments, que es va iniciar a l'anterior Govern republicà. Pensem que és un paper molt important, el que tenen els ajuntaments. I aquí realment calia que poguessin tenir finançament apropiat per tirar mesures endavant. Per tant, nosaltres els animem a continuar mantenint aquesta mesura.

Quant a AP-7, que n'ha fet un esment important. I, de fet, AP-7 sobretot, però també ho fem extensiu a la resta de xarxa viària. Crec que, en aquest sentit, aquí a Catalunya tenim una situació peculiar, no?, perquè el problema que tenim és que utilitzem xarxa viària, utilitzem vies que el seu manteniment no depèn directament del Govern de la Generalitat de Catalunya, sinó que depèn del Govern de l'Estat. I

això, ara mateix, ens suposa un element que hem de posar tot el focus d'atenció i en el centre del debat polític, i sobretot també de l'acció d'aquest Govern. Sé que vostè és director general del Servei Català de Trànsit, però també crec que, com a Govern, és important que hi fiquin el focus. Perquè ara mateix, amb el manteniment que està tenint l'AP-7... Diguéssim, ara mateix tenim deficiències importants. Però és que d'aquí a uns anys, si continua havent-hi aquestes deficiències, ens trobarem amb un col·lapse com el que hem patit ara mateix a Rodalies. Ara a Rodalies estem patint la falta d'inversió de durant vint anys. Si des que hem aixecat els peatges veiem quina ha sigut la disminució del manteniment, d'aquí a ics anys trobarem una altra vegada el col·lapse que tenim.

Tenim aquest dèficit estructural d'inversió que hi feia referència, tenim trams envellits i insuficients que estan sotmesos a una pressió de trànsit creixent. Tots els d'aquí jo crec que fem servir o hem fet servir en algun moment l'AP-7, si no tenim les xifres, i crec que no calen, diguéssim, gaires més arguments per demostrar que hi ha un increment de la utilització d'aquesta via i, sobretot, per vehicles pesats. Per tant,

Fitxer 31CISP10

hi hauria d'haver una situació de manteniment molt més gran de la que hi ha.

En aquest sentit, nosaltres també treballem conjuntament amb els diputats i diputades del Departament de Territori. Això ho hem fet arribar. Ens adonem que la xifra d'inversió que feia l'empresa concessionària amb la que està tenint ara el ministeri no s'equivalen. El ministeri... Volem, demanem i també preguntem si el Govern català ho té. Nosaltres demanem que es publiquin amb periodicitat mínima anual les auscultacions de l'alt rendiment i els indicadors tècnics de tota l'AP7 en el seu pas per Catalunya. L'índex de regularitat internacional, el coeficient de fregament transversal, resistència al lliscament i macrotextura. Totes aquestes qüestions nosaltres demanem que siguin públiques, que estiguin a disposició dels diputats i diputades, però també de la ciutadania. Volem saber si el Govern de la Generalitat el té... *(Veus de fons.)* No eren cinc minuts? Han passat cinc minuts, ja? *(Pausa.)* Ah, sí? *(Rialles.)* Perdó. Bé, doncs ja està. Deixo aquest punt de l'AP-7 i

em centro en altres qüestions que també tenen efecte en el Servei Català de Trànsit, com és, per exemple, el tema dels carnets de conduir.

No pot ser que la ciutadania de Catalunya tardi més de sis anys a poder..., ai!, més de sis mesos a aprovar el teòric, a poder presentar-se a l'examen de pràctic. Això és una vergonya. Nosaltres ho hem demanat a tots els estaments, també en aquesta comissió (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) –acabo, president; molt ràpidament– que avui ens afecta, perquè pensem que això també és importantíssim i afecta tots els catalans.

També voldria... Han parlat una mica dels plans pilots de senyalització. La valoració que fa del pla pilot de senyalització de la carretera del pantà de Foix. Perquè a nosaltres ens arriba que ara estan tirant enrere. Volia saber una mica quina era la valoració que fa.

També, entrar una mica més a fons de dades del control a través de drons i d'helicòpters, perquè això va ser una mesura molt anunciada i volem saber si, a part de l'anunci, també hi ha hagut constatació.

I acabo, president. Perdó per passar-me.

El president

Gràcies, diputada. Seria, ara, el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Tindria la paraula el seu diputat, el senyor Pere Lluís Huguet. Endavant, diputat.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies al director general per les seves explicacions. Però miri, escolti'm, a Tarragona només ens faltava el col·lapse de l'AP-7. No tenim trens, no tenim alta velocitat, no tenim res, m'entén? I només ens faltava això. Veritablement, vostè ens ha pintat aquí un panorama que no és la realitat. Nosaltres som usuaris de l'AP-7. Està col·lapsada –col·lapsada. El manteniment és defectuós i, escolti, les solucions que vostès estan donant és limitar a cent quilòmetres per hora. Això pot ser una solució temporal, però escolti, que tornem a la limitació del 1976, que tenien les autopistes espanyoles? Tornem al 76? Escolti'm, que no, que això no és la solució. I a l'AP-7 ens trobem en una situació molt greu.

Escolti, jo no sé d'on ha tret vostès les estadístiques. Li ho dic en «sèrio». Vull dir, perquè jo he hagut de comprovar ara per l'ordinador les dades que vostè ens estava donant, perquè no és així. Vostè està agafant, a més, una comparativa des del 2019, quan hi han dues anomalies estadístiques que reconeix tot i tothom, que són el 2020 i el 2021. I vostè ho està sumant amb una anomalia estadística que és la pandèmia. I això... I no pot fer el sumatori tenint en compte el 2020 i el 2021.

I, escolti'm, vostè parlava de que..., ha dit, quan ha començat la seva intervenció, que venia aquí a parlar de la disminució. Escolti, miri, i ho he hagut de comprovar la premsa perquè és que ja em pensava que m'havia equivocat jo. Del 2025 al 2024 hi ha un increment del sis per cent amb els morts a les carreteres catalanes: 144 morts. *(Veus de fons.)* Sí, però, escolti, vostè ens està dient tot..., de la reducció no. I vostè ve aquí a parlar de l'increment, que és lo que era la compareixença que li hem demanat; de l'increment d'accidents, que és des del 2024 al 2025.

Miri, l'AP-7, tenim disset víctimes mortals, de les quals onze són a Tarragona –onze són a Tarragona. Hi ha un problema. Hi ha un problema molt greu. Escolti, el manteniment. I jo vaig amb moto. La setmana passada vaig vindre aquí amb moto i de poc un clot..., vaig tindre les meves dificultats per mantindre la moto. El manteniment. No s'està fent mantenint. Els cotxes: ara penso que n'hi ha menys, però han estat cotxes abandonats a l'AP-7 a la vorera mesos. A la sortida de Tarragona..., perdó, a la sortida de Reus, un cotxe cremat durant tres mesos i, després, a la sortida d'Altafulla un altre cotxe abandonat durant tres mesos. Per què no es retiren? Sap el perill que és pels motoristes i per qualsevol cotxe que hagi de desviar-se una mica al voral i trobar-se un cotxe allí abandonat? Escolti'm, jo crec que tenim un problema seriós.

Miri, no podem comparar 2019 quan al punt de Roda de Berà... A Roda de Berà han tingut un increment a l'AP-7 del quaranta-dos per cent i a l'Ametlla, del quaranta-sis per cent, de trànsit. Per tant, hem de comparar amb lo que tenim ara, no del 2019, que hi havia el peatge i que no passaven molts vehicles. Per tant, crec que... Escolti, m'agradaria saber les xifres amb aquesta comparativa del 2024-2025.

Realment tenim un problema greu, i no només a l'AP-7, no? Cada vegada tenim col·lapses majors. Efectivament, ho deia la meua companya: cada vegada hi ha més

cotxes avançant per la dreta, i això és un perill. I cotxes que circulen malament pel carril de l'esquerra. Què s'està fent? Posant radars? Els radars només controlen la velocitat? Miri, el radar... Cada vegada em dona més la sensació que aquesta invasió de radars a l'AP-7 té caràcter recaptatori, perquè, si no els avisen, no serveix per a res. S'ha d'avisar que hi ha un radar, si lo que volem és reduir la velocitat dels vehicles. Avisem-ho i ja veurà com reduiran. Però posar radars amagats, que són els remolcs aquests, però que, quan reben la multa, ja han fet la infracció i han anat a una velocitat excessiva i potser ja han provocat un accident... Per tant, fem política de prevenció, no de sanció.

Hi ha una cosa que també m'agradaria saber. Ja quasi no em queda temps, li faria unes preguntes. És cert que hi ha entre cinc-centes i sis-centes vacants als Mossos d'Esquadra de Trànsit? Quantes patrulles cada dia hi han dedicades en exclusivitat a l'AP-7, i en concret a l'AP-7 de Tarragona? Perquè jo no les veig, eh? M'agradaria saber quantes patrulles estan dedicades a regular. Perquè és que una de les mesures, sobretot els que cometen infraccions avançant per la dreta, que ara s'ha posat de moda, és, precisament, que vigilant hi hagi Mossos d'Esquadra.

També m'agradaria saber si, al final, han solucionat el tema dels cotxes abandonats a l'AP-7 i si pensen incrementar el volum de Mossos d'Esquadra amb vigilància, no només en controls als camions, que això em sembla perfecte, però també en vigilància activa als trams de l'AP-7 que passen per Tarragona i inclús també a la resta de trams de l'AP-7.

No em queda més temps. Moltíssimes gràcies per la seva compareixença.

El president

Si és diputat, ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el senyor Sergio Macián. Endavant, diputat.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, presidente. Señor Lamiel, mire, yo pienso igual, ¿eh? Le he visto un poco triunfalista en esta intervención. Ha entrado usted aquí como un torero, en fin, a porta gayola, ¿eh? Sí, sí, se lo digo honestamente. Es decir, yo me he quedado sorprendido cuando dice: «Hemos venido a hablar de la reducción de la

sinistralidad» y no del aumento de la siniestralidad. Otra frase textual: «Les xifres van pel bon camí.» Hombre, yo creo que debería ser usted más modesto, y de verdad que hay datos –yo le voy a dar tres– que no invitan a lanzar las campanas al vuelo, ¿eh?, y que exigirían, por su parte, un poco más de prudencia.

Mire, en primer lugar, entre el 19 y el 25 los accidentes en la AP-7 han aumentado un cuarenta por ciento. Las víctimas mortales y heridos se han incrementado en un treinta por ciento y los fallecidos, un trece por ciento. Primer dato. Segundo dato: diecisiete personas muertas en la AP-7 en 2025, el segundo peor dato de los últimos siete años, 144 muertos en total en las carreteras catalanas. Tercer dato: los accidentes con víctimas de cualquier tipo en la AP-7 a su paso por Tarragona se han duplicado en seis años. Se han duplicado. Claro, en fin, hoy circular por la AP-7 es más peligroso que correr los sanfermines. Ya se lo digo así, por eso le ponía esa metáfora taurina.

Mire, destacan dos problemas. En primer lugar, el tema de los camiones. Desde que se quitaron los peajes en la AP-7, se ha convertido en el principal eje de transporte del Mediterráneo. Encima, ahora, para colmo de males, hemos de padecer las obras en la R2 Sud, a la altura del Garraf, en sentido Barcelona. Por lo tanto, el tráfico de mercancías es que se pasa todo a la AP-7. Y, bueno, también le comento el tema de los camiones porque el 41,7 por ciento de los accidentes graves en Tarragona han implicado a camiones. En fin, esta cuestión hay que poder resolverla, señor Lamiel.

El segundo tema, tema del estado de la vía. En primer lugar, el firme o el asfalto está absolutamente deteriorado. Hay socavones, zanjas, grietas en todo el trazado. Evidentemente, falta mantenimiento y falta inversión por parte del Gobierno socialista, que ni lo hace en los trenes ni lo hace en las carreteras, y ahora los catalanes, sobre todo de Tarragona, tenemos que padecer las consecuencias.

Y también le quería decir que hace falta infraestructura, porque, además de todos los males de los que le estoy hablando, súmele usted inundaciones como las que tuvieron lugar en octubre del 25, a la altura de la AP-7 entre Freginals i Ulldecona, ¿eh?, que se inundó absolutamente la vía. Es decir, de verdad que yo creo que es

para que usted reflexione. Me refiero en cuanto a esa exposición tan triunfalista con la que hoy nos ha deleitado.

Y yo le diría que hay tres cuestiones en las que creo que el Govern podría ser un poco más autocrítico. Usted, además, creo que es un superviviente. Se lo digo con cariño, un superviviente de todos los gobiernos de la Generalitat. Usted ha pasado de Esquerra Republicana al Partido Socialista sin solución de continuidad. Por tanto, creo que esa autocrítica debería ser todavía más exigente.

En primer lugar, creo que se ha reaccionado de forma tardía a un problema grave que era previsible. Desde que se eliminaran los peajes, pues, el tráfico se ha disparado y, en fin, las medidas que han tomado ustedes –planes, controles y radares–, pues, han llegado tarde cuando la siniestralidad ya se había duplicado. Yo creo que se ha actuado tarde, se actuó con falta de previsión.

En segundo lugar, hay una dependencia excesiva de parches. Tenemos esa sensación, ¿no? No se atiende el problema estructural, se va parcheando la situación como se puede. Porque el principal problema de todo es el tema de capacidad de la vía y de las infraestructuras. Yo creo que no se trata de criminalizar a nadie. No se trata de criminalizar los conductores, no se trata de criminalizar a los transportistas, no se trata de criminalizar a los autónomos. Podríamos hablar, como le ha dicho antes, del tema de los camiones y algunas medidas que se pueden tomar con relación a la circulación de los caminos que yo me he llegado a encontrar en la AP-7 con los tres carriles de circulación ocupados por un camión. Los tres. Eso yo creo que debería poderse evitar.

Pero, como le digo, yo creo que los problemas vienen por el tema de la capacidad de la vía y de las infraestructuras. Y aquí quizá no es una cuestión de la Generalitat, la responsabilidad, pero es que ahora mismo hay el mismo color político en la Generalitat y en el Gobierno del Estado. Por lo tanto... Ustedes son especialistas en reclamar, ¿verdad?, y reivindicar cosas al Gobierno de la nación. Yo creo que si una podrían reclamar es, justamente, la mejora de las condiciones de la AP-7 en Cataluña.

Y, finalmente, la gestión de las emergencias, señor Lamiel. Ha habido accidentes de camiones que han provocado cortes de hasta catorce horas. Yo me he tenido que

ver en algunos de esos. Recuerdo uno a la altura de Santa Oliva, con un camión transversal, cerrando, ocupando los tres carriles de circulación. Esto es una ratonera absolutamente tremenda. No puedes ir en tren porque ahora mismo hay que hacer ochenta transbordos. Parece una gincana para poder venir a trabajar a Barcelona. Y tampoco puedes ir por la AP-7 porque te expones a que te coja el toro.

Y, bueno, pues, en esta cuestión, creo que ha faltado información a los conductores y ha faltado coordinación en la gestión del caos. Cuando ocurre un accidente, desde luego, es manifiestamente mejorable.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari Comuns. Tindria la paraula el senyor Andrés Garcia Berrio. Endavant, diputat.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, agrair la compareixença del senyor Ramon Lamiel, director del Servei Català de Trànsit. Considerem que és molt necessària aquesta compareixença i sí que també entenem que a l'inici d'aquest 2026 hi ha dades que comparativament suposen una millora, i això és innegable i és una bona notícia. I crec que hem d'anar per aquest camí. Efectivament, jo crec que hagués calgut també una posició una mica més prudent tenint en compte les dades de les que venim de l'any 2025.

Jo crec que hi han diferents qüestions importants i n'hi ha una central, i és l'AP-7. Jo crec que és evident que hi ha una sèrie de mancances, una sèrie de problemes acumulats que mostren de manera clara que l'any 2025 es van produir disset víctimes mortals i la sinistralitat ha estat alta. Jo crec que... I, de fet, en relació amb les víctimes mortals, un número alt ha tingut també implicació de camions. Jo crec que, a més d'això, hem d'anar a un punt més enllà de que, efectivament, s'han produït morts a l'AP-7, on han implicat camions. Hem de tenir en compte també la percepció que tenen els ciutadans i les ciutadanes quan condueixen per l'AP-7. No és una via segura, i menys ho és en moments en els que hi ha una afluència especial.

I jo he de dir que un dels elements fonamentals que fan que

Fitxer 31CISP11

la gent no pugui conduir amb sensació de seguretat més enllà de que després, efectivament, se produeixin accidents és la qüestió dels vehicles pesants, dels camions. El nostre grup parlamentari, en diferents ocasions, ha plantejat de manera clara i directa que aquest Parlament ha de plantejar –i també li demano al Servei Català de Trànsit– que mesures com la que s'ha implementat a l'AP-7 a la zona de Tarragona, cap al sud, de prohibició dels avançaments de camions ha de ser agafada per tota la via i en aquells dies d'especial afluència, com poden ser divendres a la tarda, dissabtes, diumenges al vespre i també en altres moments en els que també es consideri, en segons quins trams, que també hi ha aquesta afectació. S'ha votat de manera negativa per aquest Parlament perquè s'ha plantejat que no hi havia suficients indicis i rigor. Jo li vull preguntar si han valorat aquesta mesura, si no la fan per què és i si la percepció d'inseguretat per al Govern només és pels furts i no tenen en compte la percepció de seguretat i les necessitats de seguretat que tenen molts ciutadans i ciutadanes, que ho passen malament conduint per l'AP7, més enllà del risc efectiu i objectiu que hi ha de que es produeixin més accidents.

És que, en moltes ocasions, quan un va per aquesta carretera has de veure avançaments perillosos de manera sistemàtica. És absolutament intolerable. I aquí li he de dir que vostè és el responsable de que no es prenguin mesures efectives. I, per un altre costat, des del Departament d'Interior i el Cos de Mossos d'Esquadra per fer complir la llei a tots els conductors d'aquests vehicles pesants. Perquè, i els hi vull dir i ja ho hem plantejat en dues ocasions i ho tornarem a plantejar, calen mesures efectives. I, de fet, m'ha semblat entendre de les seves dades que s'ha produït un descens de la sinistralitat i de les víctimes mortals a l'AP-7 a Tarragona, precisament, després de la prohibició de l'avançament de camions. Tot i que, com ja ha plantejat un altre grup parlamentari, no s'està complint de manera efectiva. Llavors, pensem que això, en tant que no es poden donar solucions més estructurals a tots els nivells, perquè, efectivament, tenir un corredor mediterrani ferroviari ajudaria molt a la situació en altres millores de l'AP-7, considerem que han de poder,

diguem-ne, com a Servei Català de Trànsit i com a Govern, poder assumir aquesta mesura, absolutament imprescindible i necessària.

Després, més enllà d'altres punts que han tocat altres grups parlamentaris, sí que li volia preguntar, en relació amb els accidents on han estat implicats ciclistes, quines mesures també estan fent. Tot i que hi ha un manteniment aquest inici del 2026, quines mesures s'estan realitzant i quines plantegem per fer una reducció més gran.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn de la CUP, però el diputat s'ha disculpat que ha hagut de marxar. No hi ha diputat d'Aliança Catalana. Per tant, seria el torn del Grup del PSC i Units per Avançar. Té la paraula el seu diputat, el senyor Christian Soriano. Endavant, diputat.

Christian Soriano García

Gràcies, president. Primer de tot, donar les gràcies, òbviament, al director per la seva compareixença i a la resta de l'equip que l'acompanya. Jo sí que voldria entrar directament a fer tres o quatre preguntes sobre la compareixença que ens han fet, però abans crec que és important i sí que vull deixar constància d'una cosa, eh? Crec que és greu que els diputats i diputades d'aquest Parlament posin en qüestió la veracitat de dades que s'atorguen des d'organismes i institucions oficials de la Generalitat de Catalunya. Ho dic perquè Forocoches no crec que serveixi com a referència a l'hora d'estudiar certs comportaments com aquests i jo, entre Forocoches o el Servei Català de Trànsit, em quedo amb les dades que em donen el Servei Català de Trànsit. I més enllà de quin sigui el color del govern que hi hagi, crec que estem parlant de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i això és un fet que s'ha de respectar i començant per les dades.

En aquesta línia, també m'hauria agradat escoltar altres grups, més enllà de crítiques, que no entraré a valorar i suposo que després el director ja haurà de posicionar-se al respecte i demés, alguna proposta, perquè crec que hauria sigut convenient i positiu que s'hagués proposat alguna proposta per part d'altres grups,

que, més enllà de la queixa permanent, no s'ha posat sobre la taula cap tipus de proposta i m'hagués agradat trobar-la.

Dit això, i ara sí que entro en matèria del que comentava, crec que les dades en general són bastant positives, sobretot en tot el que té a veure amb les víctimes mortals i els ferits greus. I això ens fa anar un pas més enllà en poder polir aquelles situacions que potser no s'estan donant com a nosaltres ens agradaria.

La primera pregunta que li faig és, i crec que la taula que queda aquí reflectida ja ens ho mostra perfectament..., i és que aquest 2026, on no s'estan assolint, segurament, els objectius que podrien estar marcats en aquest pla del trienni. És tot el que té a veure amb les víctimes mortals en accidents de moto. I aquí sí que m'agradaria saber, ho ha explicat una mica abans de la seva intervenció: més enllà de campanyes i més enllà dels controls permanents de motos que han ampliat els dotze mesos de l'any, sí que m'agradaria saber alguna proposta concreta o què es podria millorar o què creu que es podria millorar, o si hi ha algun patró comú en la tipologia d'aquest tipus d'accidents que pugui donar l'oportunitat d'intervenir en aquesta situació.

Després, una pregunta també una miqueta semblant, amb tot el que té a veure amb l'AP-7. Els meus companys i companyes ja han incidit en el tema i crec que reflexa també la preocupació del país en aquest sentit, i crec que és important posar fil a l'agulla amb una situació com aquesta. I sí que m'agradaria saber, doncs, si es fa alguna cosa amb tot el que té a veure amb les infraccions que es puguin produir per part dels camions dintre de la circulació a l'AP-7. Aquest sí que és un tema que preocupa en el dia a dia de la ciutadania i sí que m'agradaria saber, més enllà de propostes localitzades com els radars, que, com bé comentàvem abans, són, al final, controladors de la velocitat i demés, si hi ha alguna espècie de campanya prevista o específica per a aquest tipus de convenient.

I la tercera pregunta i darrera que li faig té a veure amb les obres de millora de les infraestructures que hi han entre el Garraf i Sitges, que es van començar a principis de març d'aquest any, que han fet que la connexió per l'R2 no sigui possible en aquest sentit. I si que m'agradaria saber si aquest augment, òbviament, de vehicles

que hi ha per diferents vies com l'AP-7 o la C-32..., si hi ha hagut alguna espècie de mesura des del Servei Català de Trànsit per poder apaivagar aquests efectes.

Aquesta és la valoració que fem nosaltres des del Grup Parlamentari Socialistes. Creiem que anem en la bona dinàmica. Hi han detalls, òbviament, com en qualsevol departament i com a qualsevol activitat de la vida pública, per polir, però fem una valoració positiva de les dades i de l'explicació que ens ha fet.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara tindria uns quinze minuts per poder donar resposta a les diferents preguntes o qüestions han sortit aquí dels diferents grups parlamentaris. Endavant.

El director del Servei Català de Trànsit (Ramon Lamiel Villaró)

D'acord. Això donaria per bastant més, eh?, però...

Quant el tema del torero, jo sempre porto aquesta peça que em va regalar el Joan, que és un pare d'una víctima de trànsit. Sempre la porto –sempre. I em va dir: «L'has de portar sempre a la motxilla.» La porto sempre a la motxilla. Ara l'he tret per ensenyar-la. I la porto per, precisament, no ser triomfalista. Jo he començat dient que qualsevol víctima no ens satisfà. He començat dient que tan sols hi hagi una víctima no podem estar contents. El que passa és que, quan ho dius, passa com desapercebut, però ho dic sempre i ho dic sentit. No ho dic per dir-ho. Ho dic perquè realment ho veig, perquè jo tracto directament amb les víctimes de trànsit i, per tant, sé quin pa hi donen. No puc estar content amb una reducció del trenta-nou per cent ni en un cinquanta per cent el 2030, si ho aconseguíssim. No es pot estar content, perquè hi han víctimes sempre. I he començat i ho he repetit dues tres vegades al llarg de la meva intervenció, que no podia estar content. No puc, però tampoc ens podem quedar, per dir-ho d'alguna forma, inactius i no fer absolutament res. I, per tant, també he d'explicar l'acció que es fa, que és el que realment acaba aconseguint quant a reducció de víctimes, si vas en la línia correcta o no vas en la línia correcta. Si no hi vas, doncs, has de revisar-ho.

Jo he explicat les dades. I, com deia el diputat, les dades són reals, són de notari. Estem obligats per llei a donar aquestes dades. Ara fa quatre dies, el 30 d'abril, vam donar les dades del quadrimestre. Aquí només hi han introduïdes alguna dada més d'aquests cinc dies de maig i prou, però són les dades que donem com a notaris de la realitat. Estem obligats per llei. No podríem fer-ho d'una altra manera. El fet de ser autoritat de trànsit europea ens obliga a fer-ho així. Per tant, les dades són indubtables.

Però li donaré les dades correctes mirant el retrovisor fins al 2019, tirant del retrovisor fins al 2019. El 2019 eren 175 víctimes mortals. El 2020, 108. Evidentment, l'efecte de la pandèmia va reduir la mobilitat. El 2021, 136. Era anòmal perquè també hi havia pandèmia. El 2022, 160 víctimes mortals. Però hi havia reducció respecte al 19, i hi poso el 19 perquè és l'obligació de reducció que ens marquem com a autoritat que formem part de les autoritats europees. És l'horitzó que prems de referència. Igual que el 2019 es prenia de referència l'horitzó del 2010. Són dècades a l'horitzó de referència, com a autoritat de trànsit.

El 2023, 152 víctimes mortals. El 2024, home, si mirem el retrovisor... Jo era per no cansar, però el retrovisor del 2024 és la xifra millor fins a aquests moments de la història del Servei Català de Trànsit. Ho torno a repetir perquè no sembli triomfalista: mentre hi hagi una víctima, encara que n'hi haguessin tres, no estaríem contents. Ho torno a repetir per si no ha quedat clar: encara que n'hi haguessin tres, no estaríem contents. Però el 2024 n'hi van haver 136 i el 2025, 144. Que són aquí. No les he amagat jo aquestes xifres. Són aquí. El que passa que, mirant-te respecte al 19, jo he de donar comptes d'aquesta reducció. I aquesta reducció, si compleix o no compleix l'objectiu del vint per cent que ens vam marcar com a pla. I la compleix.

Hi he posat que no arribi al 2025. El 2025 ens quedem amb un divuit per cent de reducció respecte al 19. Perquè és reducció, però no aconseguim objectius. I ho he dit –i ho he dit. Els números jo no els potinejo, els ensenyo. Són aquí. I vostès poden fer el càlcul. Evidentment, surt un sis per cent del 24 respecte al 25, però també li he dit que el 24 va ser el millor any. I evidentment que l'AP-7 té problemes, i molts; i molts, en té. Els porto aquí, també, apuntats: 7.674 afectacions té l'AP-7. Però saben vostès quants vehicles/quilòmetre hi ha que circulen per l'AP-7? És una mesura de

la circulació, vehicles/quilòmetre. Són gairebé 8.000 milions de vehicles/quilòmetre. No hi ha cap via a la península que s'hi assembli. Això comporta 7.674 afectacions. Això comporta 703 accidents, amb diferents tipus de ferits. Això comporta cinquanta-un morts i ferits greus i això comporta, l'any passat, disset. Sí, però és que el 22 en vam tenir vint-i-quatre, de víctimes mortals –vint-i-quatre–, després de l'alliberament de peatge. I jo em vaig incorporar després que es decidís alliberar el peatge. També vull deixar-ho clar, perquè sembla que això..., jo hi tinguéssim alguna cosa a veure. Vam gestionar el que vam trobar, eh?

Dit tot això, volia fer èmfasi en les xifres. Radars. És una component genètica dels radars. Jo vaig explicar l'altre dia, i ho hem explicat diverses vegades perquè vam presentar aquest estudi i el vam presentar, i crec que vostès, alguns de vostès, hi eren. Vam fer un estudi dels radars amb un ens independent –amb un ens independent– que és Ivàlua. És un ens públic, però independent. I li vam donar tots els nostres radars perquè els avalués i digués si reduïa o no reduïa sinistralitat, que és el que ens interessa. I ho repeteixo, ja m'ha tocat repetir-ho en altres llocs: nosaltres no estem per recaptar, estem per reduir la sinistralitat i anunciem on hi han els radars. I no ens fa res que els navegadors anunciïn els radars. No ens fa res que ens anunciïn radars. És, senzillament, que no hi hagi l'accident, que es redueixi la velocitat i aconseguïssis allò que vols aconseguir, que és la reducció.

I en aquest estudi què va sortir? Va sortir, per posar-hi xifres –no les vam posar el Servei Català de Trànsit, les va posar l'institut Ivàlua–, que s'han reduït 1.672 morts o ferits greus des de la història dels radars i que s'han evitat 1.672 accidents globals. I s'han evitat 372 morts o ferits greus amb els radars. I els radars redueixen un cinquanta per cent la sinistralitat allà on estan posats quan fa entre deu i quinze anys que estan instal·lats. Els passarem l'estudi. Crec que dimecres que ve els hem convidat a venir al nostre centre de control. Serà un plaer rebre'ls al nostre centre de control. I, si volen, podem també aprofundir i els ensenyarem també l'estudi dels radars perquè el compreguin, l'entenguin i el tinguin, sobretot. Perquè a nosaltres ens ha agradat tenir-lo, comprendre'l i entendre'l, també. I que els radars serveixen.

Quant a les velocitats, sí, com a Servei Català de Trànsit, com a gestors del trànsit, qualsevol gestor del trànsit a nivell internacional té tres paràmetres: intensitat,

velocitat i densitat. La intensitat és donar més capacitat a la via, si vols gestionar intensitat. És el que fem amb carrils addicionals quan toca i quan ho podem fer i quan el trànsit és desequilibrat. I quan tens tres carrils, no quan en tens dos. A l'Ebre n'hi han dos. I la velocitat, perquè les velocitats, que hi ha una fórmula física que hem estudiat tots, que és: energia igual és un mig de la massa per la velocitat al quadrat. Quan baixes velocitat, baixes, energia de xoc. I a l'Ebre vam tenir energia de xoc brutal en alguns dels accidents. Accidents difícils de resoldre, aprofito per comentar-ho, perquè van ser accidents fins i tot amb delictes incorporats, que evidentment va comportar una investigació del delictes, una primera investigació del delictes abans de la retirada del camió. Per això hi ha hagut algunes demores com les que hi han hagut.

Però, de totes maneres, ara fa dos dies, a la C-32 hi va haver un accident també molt greu, amb matèries perilloses. C-32 no AP-7. I van trigar quinze hores a resoldre l'accident. Són accidents difícils. No pensem que això és com el nostre vehicle que ve una grua, s'emporta el vehicle i ja està. No és així. Sí que li accepto i proposo una millora, que és retirar amb més celeritat els vehicles abandonats. Ja ho fem, tenim les grues que ho fan, però hi ha tot un procediment administratiu previ que no podem obviar. Perquè si no, estaríem incorrent

Fitxer 31CISP12

en una falta de legalitat. Però, dit això, m'aplico el que ens comenta i per millorar-ho. Sempre ho dic.

Però la resolució d'un accident amb camions i quin tipus de matèria, i més si hi ha associat un delictes, com ha passat en alguns dels casos de l'Ebre, comporta una demora d'hores. I ja li dic: un accident amb animals, que transporten animals..., d'un camió que transporten animals, són quinze hores –són quinze hores. Ho tenim establert, perquè hi ha tot un tractament de l'accident que comporta això. I els accidents de camions solen anar associats també a ferits greus que costen d'excarcerar. Un dels accidents va morir cremat, un dels camioners, a l'Ebre. Costen d'excarcerar. I, per tant, aquestes tragèdies no són fàcils de gestionar, i quan es gestionen s'hi triga hores.

I quant a l'autopista AP-7... Jo tampoc amago les xifres, eh? A l'autopista AP-7 hi havien quinze víctimes mortals el 2019 abans de l'alliberament de peatges. (*Remor de veus.*) Sí, Sí, quinze víctimes mortals. El 2020, vuit. Perdó, sis. El 2020, sis. El 2021, catorze, que era any pandèmic, també. El 2022, vint-i-quatre –vint-i-quatre. El 2023, quinze; el 2024, sis; el 2025, disset, i el 2026 ara en portem tres. Si ens comparem amb el mateix període dels altres anys, estem també en reducció respecte als altres anys. Però igual que parlem de les disset del 2025, podríem parlar de les sis del 2024. I la demarcació de Tarragona va ser l'única demarcació que l'any passat, malgrat va acumular víctimes a l'AP-7, és cert, en conjunt va disminuir la sinistralitat. Perquè l'autopista AP-7 al que ajuda també..., té un efecte, encara que no ho sembli, bo per al conjunt de la sinistralitat. No és bo per l'AP-7, però és bo pel conjunt de la sinistralitat, que concentra mobilitat en una via segura, que no hi han xocs frontals, i evites tenir accidents, per exemple a la C-12, que no hi figura en aquests moments la C-12 amb víctimes mortals ni amb ferits greus.

La nacional 340 és una altra història, perquè nosaltres no hi hem intervingut. Hi intervén el titular i millora la via i fa tota una sèrie de rotondes i tota una sèrie d'actuacions. Que, evidentment, la nacional 340 no es pot tornar a utilitzar per a camions. I això ho hem dit al sector. I no ho farem perquè hi havien accidents, com vostè ha relatat, molt greus, molt brutals i molt molt tràgics, n'hi va haver.

Quant als examinadors, es mereixeria una part, el tema dels examinadors. Nosaltres col·laborem amb la DGT per resoldre el problema dels examinadors. Quan s'han deixat de fer proves de teòrica, hem posat ordinadors perquè es puguin recuperar proves de teòrica a Girona. Ai, perdó! A Olot i a Ripoll. Hem proposat a la DGT també millores, mesures. Ens hem posat a disposició, però és una competència de la Direcció General de Tràfic. En aquests moments, estan ampliant la plantilla d'examinadors i estem a l'espera de que això pugui resoldre mínimament el problema que tenim en aquests moments, que tothom n'és conscient –tothom n'és conscient.

I quant a l'avançament de camions...

Tinc quatre minuts. Encara corro massa...

Quant a l'avançament de camions, nosaltres, el que seguim és, una mica, fent una anàlisi prèvia de sinistralitat i amb camions implicats. Fem sempre una anàlisi prèvia. Jo he vingut a altres compareixences i els he ensenyat aquells pics i per què es fa la restricció entre el punt quilomètric 2.88 per sota l'Hospitalet i el punt quilomètric 3.34 per sota Amposta, abans de Freginals, perquè allà s'acumulaven uns pics d'accidents en camions amb camions implicats. Perdó, en accidents en general i accidents amb camions i accidents on els camions que estaven implicats. Per tant, allà és on hem provocat o promogut o aplicat la restricció d'avançament de camions. I, bàsicament, en zones de dos carrils. Seguim una mica el model italià, que és en zona de dos carrils..., és on tu restringeixes. Perquè en zona de tres carrils l'avançament no té per què ser sempre profitós. Pot no ser-ho tenir camions apartats a la dreta amb incorporacions i sortides de via permanents, que és el que té en alguns moments l'AP-7. Això pot generar més risc que no pas benefici. I, per tant, s'ha d'estudiar bé tot això.

Quant al manteniment de carreteres, vostès saben perfectament que nosaltres tenim la competència en gestió del trànsit. Ho repeteixo, hi han aquestes tres variables: intensitat, velocitat i densitat, que són les que intentem gestionar quan tenim la possibilitat de fer-ho i quan els trànsits són desequilibrats com per fer-ho en un sentit i en l'altre de la carretera. I el control de velocitat ens ajuda també a regular densitats, que són els sistemes de velocitat variable, que, de fet, a l'Ebre el que s'intentarà i en aquests moments està, ja, executat és aplicar un sistema de velocitat variable. I hi haurà moments en què es podrà córrer a cent vint i hi haurà moments en què no es podrà córrer i s'haurà d'anar a cent. Per tant, no és una velocitat fixa.

Però també els ha donat una dada, que crec que ha passat desapercebuda, que és aquesta anàlisi de l'AP7. Aquest quadre d'anàlisi són les dades que nosaltres reportem, que tenim l'obligació de reportar. L'únic lloc que ens han baixat un trenta-cinc per cent els accidents globals en aquests últims quatre mesos és aquella zona on estem intervenint, que és el primer objectiu nostre, reduir sinistralitat sempre.

Quant a... Bé, crec que ho he contestat. Això de les mesures recaptatòries dels radars ja ho he contestat amb l'anàlisi que hem fet dels radars i els beneficis quant a reducció de sinistralitat.

I no sé si em deixo alguna cosa. Perdó, sí. Les infraccions de camions i com les controlem. Evidentment, no podem instal·lar sistemes de control a cada punt quilomètric, però el que sí... I algú m'ha preguntat també pels drons. El que sí que nosaltres podem fer són portes de control d'avançament, de pesatge, de rodes i de tacòmetre. Això a l'Ebre instal·larem un. En aquests moments tenim el control d'avançament instal·lat. I de cinc mil vehicles pesants, camions, que circulen en un sentit, uns cinc-cents quan no hi ha control d'avançament són els que avancen, perquè en tenim un fora de la zona de restricció per veure com s'avancen. I en la zona d'extracció això baixa a 250, però són 250 incomplidors. Però aquests 250 incomplidors són els que sancionaran. Bé, estem sancionant. Són els que sancionem.

I els drons. Nosaltres tampoc volem donar una imatge d'un desplegament de control, allò, d'última generació, però és veritat que en alguns punts haurem d'anar suprimint els controls que hi han ara en aquests moments i els drons donaran una millor prestació. Per exemple, els carroradars, però, segurament, els podrem tenir fora de l'autopista AP-7 i a l'autopista AP-7, zones controlades per vols de drons momentanis i que retornen al seu lloc d'origen, no? Aquests sistemes de control de drons, dels nius de drons, en farem una prova i la consellera ho va anunciar també en la compareixença on va exposar el pressupost del departament. Farem una prova a la zona de l'AP-2, AP-7. A tota aquella zona. I podríem parlar també de tota la idea que tenim de preveure quines possibilitats tindrà en un futur el vehicle autònom a l'autopista AP-7 i altres projectes que tenim en marxa.

Jo els he citat tota una sèrie de mesures que estan en marxa o analitzant-se o a punt d'acabar-se i algunes que trigaran, però n'hi han més encara.

I aquí ho deixaré.

El president

Molt bé; moltes gràcies, director, per la compareixença.

Abans d'aixecar la sessió, recordar als diputats que la setmana que ve... *(Veus de fons.)* Sí, sí, perdó, sí. La senyora Irene Negre, doncs, per un parell de minuts.

Irene Negre i Estorach

Sí, sí, molt ràpid, només per demanar-li al director, i així també li donem més temps per respondre, que hi han dues preguntes que no me les ha contestat, que és que quina previsió tenen vostès per garantir la mobilitat quan es duren a terme les obres del tercer carril de l'AP-7 al seu tram per l'Ebre. Perquè el projecte està traçat i és, ara, a l'hora de demanar al *ministerio* que planifiqui bé la mobilitat perquè tindrem greus afectacions, i més si vostè ja m'anuncia que no tenen cap intenció de fer cap canvi a la nacional 340 al seu pas per l'Ebre. I l'operatiu que tenen previst per al dia 12 d'agost, que vull pensar que el tenen en marxa, perquè són des del Govern que estan liderant aquesta qüestió.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del senyor Pere Lluís Huguet. Endavant, diputat.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltíssimes gràcies, president. Bé, en primer lloc, dir-li al diputat del PSC que potser no ha entès com van les coses. Vull dir, són vostès Govern. Vostès compareixen aquí a donar explicacions per una sol·licitud la qual era sobre l'increment dels accidents dels accidents i aquí ha vingut el director i ens ha explicat moltes coses, però no ens ha explicat la causa de l'increment dels accidents, que és un sis des de 2024 i 2025. M'hagués agradat escoltar tipologia, causes, per què s'ha produït aquest increment, que no ens ha explicat que és lo que venia a fer aquí. Vostès són Govern, és el Govern, és el sistema de control que hi ha en una democràcia.

Només dir-li que m'ha faltat que em contestés a les preguntes sobre si és cert que hi ha una sèrie..., hi han cinc-centes o sis-centes vacants dels Mossos d'Esquadra que es dediquen a Trànsit i el nombre de patrulles que hi han dels Mossos d'Esquadra designades a la vigilància del trànsit a l'AP-7 durant tots els dies de la setmana. Vull dir, perquè, ja dic, jo soc un usuari intensiu i no els veig. I m'agradaria saber quantes patrulles hi han destinades en cada tram de l'AP-7.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Si vol, un parell de minuts per acabar... (*Veus de fons.*) Anava a dir... (*Veus de fons.*) Sí? Ràpid, eh? (*Veus de fons.*) Sí? R

Sergio Macián de Greef

Sí, ràpid. Tenim torn de rèplica. Està previst a la seqüència.

El president

Sí, sí. Un parell de minuts.

Sergio Macián de Greef

Jo seré molt ràpid. L'únic, que si està prevista alguna...

El president

Un segon. Endavant. Ara té la paraula. Gràcies.

Sergio Macián de Greef

Gràcies, president. Si está prevista alguna actuación para incidir en la capacidad en la infraestructura de la AP-7. Si usted es conocedor de si hay prevista alguna actuación, porque creo que es el principal problema estructural que padece la vía.

El president

Gràcies, diputat. I ara el torn del PSC.

Christian Soriano García

Jo, per acabar, només donar les gràcies per les respostes al director i deixar clar que el Partit Popular no té cap proposta en matèria de trànsit per Catalunya. És una llàstima. M'hagués agradat escoltar-ne alguna, però, bé, ja buscarem la via.

El president

Gràcies, diputat. Intentem no interpel·lar-nos entre diputats. I el senyor Berrio veig que també demana la paraula. Sí? *(Pausa.)* Doncs vinga, endavant.

Andrés Garcia Berrio

Sí, seré molt breu. Gràcies, president. Simplement, de cara al director general. Al director del Servei Català de Trànsit, plantejar-li que en la qüestió dels avançaments de vehicles pesants el que hem plantejat és: efectivament, per un costat, està el criteri de sinistralitat objectiva, però també si té vostè en compte el criteri de la

percepció d'inseguretat a l'hora de conduir i el que està generant això als nostres ciutadans i ciutadanes. I si pot respondre en aquest sentit.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara sí, per tancar ja la compareixença, el director té un parell de minuts d'intervenció.

El director del Servei Català de Trànsit (Ramon Lamiel Villaró)

Perdó, diputada. Era l'eclipsi l'altra? (*Veus de fons.*) D'acord, les obres del tercer carril. Nosaltres, quan hem parlat amb el *ministerio*... I això respon també al que preguntava el diputat de VOX. Quan hem parlat amb el *ministerio*, que tenim reunions periòdiques per parlar d'infraestructures i per parlar de l'estat de la infraestructura, per parlar del que en diem «les obres de reforma i millora», però també de les grans inversions, sempre i quan nosaltres ens han demanat i preguntat quines serien intervencions prioritàries, per nosaltres són connexions. Per exemple, una bona connexió de l'A-7 i l'AP-7 a l'Hospitalet de l'Infant seria fantàstic. Una bona connexió de l'A-7 i l'AP-7 a la zona de Salou i Vila-seca seria fantàstic, perquè podries balancejar trànsit i repartir trànsit entre l'A-7 i l'AP-7 com a mínim des de Cambrils fins a l'Hospitalet. Però ara hi han les connexions que hi ha. Nosaltres sempre posem aquesta com un exemple a realitzar com a prioritari.

I l'altra, i així ho hem fet saber a la delegada del *ministerio* quan ha convingut i quan se'ns pregunta, és el tercer carril de l'Ebre. Nosaltres sí. Nosaltres demanem que això sigui així, perquè creiem que és una necessitat per la seguretat viària –per la seguretat viària. Aquí podríem fer moltes més anàlisis que els podrien semblar que a vegades s'amaguen números. Però no, no, són números que serveixen per comparar què passa. I els he dit abans, quan he fet aquella intervenció de la làmina del perfil de l'AP-7. Tenim els mateixos camions al nord que al sud, els mateixos: tretze mil que entren per la Jonquera i dotze mil - tretze mil que surten per l'Ebre. A la Jonquera no tenim aquests problemes. No hi són perquè hi han tres carrils. Per tant, sí, per nosaltres és prioritari i així ho manifestem. Jo no conec la programació del *ministerio* i quan s'executaran. Això no ho conec. Però quan se'ns pregunta

nosaltres posem les prioritats posant sobre la taula la seguretat viària i també, a vegades balanceig i fluïdesa del trànsit, que va molt associat.

Quant al tema de camions... Perdó, eh? El tema de camions. (*Veus de fons.*) Com? D'acord. El tema de camions. El tema de camions, nosaltres vam fer una prova amb camió connectat. Nosaltres vam participar, el 2021, en una cosa que es deia *platooning* de camions, que són camions connectats, combois connectats de camions, que anaven tots per la dreta. Anaven connectats a unes distàncies i unes velocitats que comportaven un estalvi de combustible. Però això no sembla que hagi set una proposta que hagi interessat al conjunt de països de la Unió Europea, segons ens arriba. I, per tant, no s'ha desenvolupat el marc normatiu perquè pogués existir aquest tren de combois, que facilitaria, ordenaria..., facilitaria l'ordre o l'ordenació dels camions, donant també, a vegades, algunes premisses més als transportistes de camions. És a dir, si vas connectat, vas tranquil, vas a una velocitat, probablement, pots tenir també altres beneficis, d'acord?

El que estem veient nosaltres, que és interessant ara en aquests moments i ens hi hem posat de cap, i en aquests moments estem, per dir-ho així, estudiant-ho – «estudiant-ho» vol dir mirant què està passant al món– és el vehicle autònom, que ja supera el vehicle connectat. El camió autònom. Perquè és evident que tenim una edat mitjana de conductors de camions de cinquanta-cinc anys, que els conductors de camions es jubilaran aviat i que

Fitxer 31CISP13

evidentment, faltaran professionals per conduir camions. Per tant, hi ha d'haver alguna combinació, a part del relleu, de persones que condueixen camions. Quant als camions.

I quant a les patrulles de Mossos, nosaltres tenim reunions cada dilluns amb la comissària de Trànsit per parlar de Trànsit, però no parlem de l'organització de la policia. Nosaltres som el Servei Català de Trànsit i la Divisió de Trànsit, la comissaria de Mobilitat, Divisió de Trànsit. Per tant, a la direcció de la Policia. De totes maneres, hi va haver una promoció de Mossos de Trànsit de pràcticament cent noranta mossos de trànsit, que ja s'ha incorporat plenament, que això sí que ho coneixem. I

hi ha d'haver una incorporació d'una nova promoció que es va anunciar fa un temps. I és el que li puc dir.

El president

Moltes gràcies, director, per la compareixença.

Com deia, abans d'aixecar la sessió, recordar que la setmana que ve, el 13 de maig, farem la visita, precisament, al centre de control de Trànsit. I m'apunto que hem de fer la visita d'Egara tan aviat com puguem.

Dir també que la Finestra d'Oportunitat, si volem fer-ho amb sessions de comissió, pràcticament ens evoca el 15 de juliol, perquè el dia 10 de juny hi ha la visita del..., aquella setmana em sembla que hi ha la visita del Papa. I a nivell d'efectius per poder fer-nos la visita és complicat. Això ja ens ho han traslladat. I, per tant, el 24 de juny és Sant Joan, és festiu. Al juliol hi ha dos plens consecutius, per tant, la Finestra d'Oportunitat abans del setembre és el 15 de juliol. Ho intentarem. Si no, haurà de ser al setembre.

Per tant, no havent-hi res més, aixequem la sessió. Moltíssimes gràcies.

La sessió s'aixeca a...